СУБОТА, 4 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ ■ № 207 (3957)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Шановні залізничники України!

Сердечно вітаю вас із професійним святом та 15-ю річницею Укрзалізниці!

Українські залізниці посідають провідне місце в транспортній системі нашої держави, забезпечують цілісність економічного простору країни та сприяють подальшому розвитку економічних зв'язків з іншими країнами. Укрзалізниця — повноправний учасник європейської транспортної системи, вона успішно розвиває транзитний потенціал України.

Залізничний транспорт сьогодні залишається народним транспортом. Ми вітаємо зусилля українських залізниць щодо виконання вимог чинного законодавства з пільгових перевезень пасажирів.

Ви підвищуєте комфортність пасажироперевезень і забезпечуєте безперебійне транспортування вантажів, модернізуєте рухомий склад, відправляєте у рейси нові поїзди і оновлюєте вокзали.

Верховна Рада України разом з вами працюватиме над удосконаленням нормативної бази та прийняттям законів, що сприятимуть успішному реформуванню галузі, спільними зусиллями законодавці та залізничники зможуть вирішити всі завдання, що стоять перед залізничним транспортом України.

Шановні друзі! У день вашого професійного свята від усієї душі бажаю вам успіхів у реалізації творчих задумів, спрямованих на розвиток залізничної галузі, плідної праці на благо нашої рідної держави.

Міцного здоров'я, благополуччя, миру та добра вам і вашим близьким.

Голова Верховної Ради України
Олександр МОРОЗ.

Свято в новому форматі

Сьогодні — День залізничника

Провідниця нового прискореного поїзда Київ—Львів Світлана Федотова — одна з тих, хто взяв участь в урочистому пуску цього потяга.
Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Своє професійне свято більш як 400 тисяч працівників сталевих магістралей країни цьогоріч відзначатимуть, як заявив керівник Укрзалізниці Володимир Козак, у новому форматі. Новина полягає у тому, що не виробничники з усіх регіонів їхатимуть на свято до столиці, а керівники галузі поїдуть до них. Там вони мають намір зустрітися з колективами шести залізниць, привітати їх з професійним святом та вручити галузеві відзнаки й нагороди кращим трудівникам, разом з ними відзначити цю дату.

Новація, на думку гендиректора «Укрзалізниці», має сподобатися підлеглим, бо дає додаткову можливість поспілкуватися та обговорити з ними наболілі проблеми. Не знаю, як приживеться новина, а щодо проблем, то їх справді не бракує. От тільки чи вдасться всі обговорити і знайти вихід із них святкового суботнього дня? Укрзалізниця, приміром, упродовж багатьох років не може самотужки розв'язати проблему збитковості приміських пасажирських перевезень. Пропонуються різні варіанти виходу з кризи. Один з них — спільно з місцевою владою та великими промисловими підприємствами зайнятися цим видом транспорту. Керівництво галузі не проти навіть передати ці вагони в підпорядкування згаданим компаньйонам. Зауважу лише, що гендиректор В. Козак для апробації нового формату свята поїхав у свій рідний край — на Донецьку магістраль.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Міністрів викликають на килим

Ранкове засідання 3 листопада

П'ятнадцятого листопада у Верховній Раді мають прозвітувати міністри оборони Анатолій Гриценко і закордонних справ Борис Тарасюк. За відповідну постанову парламенту проголосував 241 народний депутат. Спочатку пропонували викликати на парламентський килим ще й міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. Однак, оскільки народні обранці створили тимчасову слідчу комісію Верховної Ради з вивчення тих звинувачень, які останнім часом лунали на адресу головного міліціонера, його прізвище з проекту постанови викреслили.

(Закінчення на 2-й стор.).

Президент відправляє десант до Женеви

Президент України Віктор Ющенко своїм указом визначив склад делегації нашої країни для участі в міжнародних заходах у рамках Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що заподіюють надмірні пошкодження, чи мають невибіркову дію. 6 листопада в Женеві пройде VIII щорічна зустріч держав—учасниць протоколу II до зазначеної конвенції, а 7—17 листопада відбудеться третя конференція з розгляду дій конвенції, повідомляє прес-служба Президента України.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Студенти оголосили посла персоною нон грата

Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Студентське братство» вимагає негайного видворення з України й оголошення персоною нон грата посла Росії Віктора Черномирдіна. Так студенти відреагували на заяву Віктора Степановича, що Росія не має наміру підкорятися рішенню Севастопольського апеляційного господарського суду про передачу Україні 22 навігаційно-гідрографічних об'єктів, які зараз використовує Чорноморський флот Російської Федерації.

За словами лідера «Студентського братства» Олега Яценка, в прийнятій учора офіційній заяві організації відзначається, що «посол Росії втрутився у внутрішні справи України й висловив публічну зневагу до авторитету та рішень судової влади України, незважаючи на те, що рішення суду про повернення маяків уже набуло чинності (щодо маяків у Криму — 11 вересня 2006 р., щодо маяків у Севастополі — 3 лютого 2003 р.) й оскарженню не підлягає». Яценко також заявив, що «Студентське братство» нагадує Черномирдіну, що за угодою між країнами СНД, ратифікованою і Україною, і Росією ще в 1992 році, рішення господарських судів однієї країни є обов'язковими для виконання іншою країною.

Активісти «Студентського братства» вважають, що виходом з міжнародного скандалу, викликаного заявою Черномирдіна, може стати негайне її спростування з боку самого посла або МЗС Російської Федерації.

Закладено новий завод

У місті Калуші, що на Прикарпатті, урочисто закладено капсулу на місці будівництва нового заводу з виробництва хлору та каустичної соди ТОВ «Карпатнафтохім». У церемонії взяв участь Президент України Віктор Ющенко. Будівництво нового заводу фінансує російська компанія «Лукойл». Орієнтовна вартість його — 115 млн. дол. США, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Міноборони розширює співробітництво

Україна і Пакистан домовилися про військове та оборонно-промислове співробітництво.

У ході переговорів у Києві з пакистанською військовою делегацією сторони обмінялися досвідом реформування й розвитку збройних сил обох країн, а також досвідом участі в операціях з підтримання миру. За результатами візиту підписано три міждержавних договори. Меморандум про співробітництво підписали міністр оборони України Анатолій Гриценко і старший федеральний міністр оборони Пакистану Рао Сикандар Ікбал. Голова Служби безпеки України Ігор Дріжчаний і секретар Міністерства оборони Пакистану контр-адмірал Танвір Фаїз підписали угоду про взаємну охорону секретної інформації. Крім того, заступник міністра оборони України Володимир Терещенко і Танвір Фаїз підписали план двостороннього співробітництва на 2007 рік.

Завтра — День працівника соціальної сфери

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У приміщенні Національної опери ім. Т. Шевченка з нагоди Дня працівника соціальної сфери відбулися урочистості, в яких взяли участь Прем'єр-міністр України Віктор Янукович, міністр праці та соціальної політики Михайло Папієв, представники Верховної Ради, секретаріату Президента, Кабінету Міністрів, Пенсійного фонду.

На знімку (зліва направо): у залі — завідувачка Радсадівського центру праці та соціального захисту населення (Миколаївська область) Зоя Тарасова, мати-вихователька дитячого будинку сімейного типу Галина Перевалова (м. Черкаси), головний спеціаліст головного управління праці та соціального захисту населення Херсонської ОДА Людмила Демчук.

(Продовження теми на 2-й стор.).

КОРОТКО

■ На Вінниччині до централього опалення залишилося підключити 20 об'єктів

■ Кабмін зобов'язав Міноборони, МВС, МНС, СБУ і ДПАУ передати пенсійні справи до Пенсійного фонду України

■ В аеропорту Дніпропетровська правоохоронці затримали жительку Херсона, яку підозрюють у торгівлі людьми

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

■ Народні депутати працюватимуть у парламентських комітетах та своїх виборчих округах.

■ В Україні з офіційним візитом перебуватиме Генсекретар Ради Європи Террі Девіс.

■ В Україні відбудуться заходи, присвячені 63-й річниці визволення Києва та 62-й річниці визволення України від фашистських загарбників.

Функції техогляду автотранспорту слід передати з МВС приватним компаніям, які мають спеціальні ліцензії. Мінтранс розробляє відповідний законопроект. Про це міністр транспорту і зв'язку Микола РУДЬКОВСЬКИЙ заявив після завершення наради з автоперевізниками

■ ВІТАННЯ

Служителям благородної справи

Шановні друзі!

Сердечно вітаю Вас з професійним святом — Днем працівника соціальної сфери.

За роки незалежності в Україні вже зроблено впевнені кроки у закладенні надійних економічних та правових основ для реалізації ефективної соціальної політики, перетворення її не на словах, а на ділі на справжній державний пріоритет, надійного забезпечення гарантованих Конституцією України невід'ємних прав громадян у сфері праці, пенсій, підвищенні добробуту та поліпшенні соціального захисту. Це особливо важливо саме сьогодні, коли власні суспільні проблеми посилюються і серйозними глобальними викликами: постійним зростанням цін на паливно-енергетичні ресурси, погіршенням світової екологічної ситуації, демографічними ускладненнями.

Провідна роль у вирішенні цих актуальних завдань належить саме соціальним працівникам, хто чи не щодня має справу з кричущими людськими негараздами, від чиєї високої професійності, фахової надійності та просто чуйності і доброти залежить громадянський настрій насамперед тих, кому найважче живеться на цьому світі і перед ким з різних причин завинило суспільство: самотніх та інвалідів, малозабезпечених та безпритульних, людей, які опинилися в скрутних життєвих обставинах.

Верховна Рада України завжди надавала і надає питанням соціального захисту населення пріоритетного значення, послідовно і наполегливо удосконалює відповідну законодавчу базу, ставить високі цілі у цій важливій справі на майбутнє, орієнтуючись на досягнення норм і стандартів розвинених країн світу.

Щиро бажаю усім Вам, дорогі працівники соціальної сфери, міцного здоров'я, добра і щастя, нових успіхів і здобутків у Вашій благородній справі в ім'я людей і України.

Голова Верховної Ради України Олександр МОРОЗ.

***

Шановні працівники соціальної сфери, колеги!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня працівника соціальної сфери України.

Висловлюю глибоку шану й велику подяку тим, хто своєю самовідданою, наполегливою, високопрофесійною працею сприяє реалізації державної соціальної політики. Вірю, що ваша праця, наповнена глибоким гуманізмом та милосердям, увінчається новими вагомими здобутками.

Сердечно бажаю успіхів і натхнення у вашій відповідальній та благородній справі. Міцного здоров'я, щастя, добра і злагоди вам і вашим родинам.

Вірю, що спільними зусиллями ми забезпечимо в Україні високі соціальні стандарти.

З глибокою повагою,

Іван БОНДАРЧУК, голова Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці.

Суспільний — завжди людяний

Серед удостоєних звання «Заслужений працівник соціальної сфери України» — заступник голови Київської обласної державної адміністрації Валерій КОНДРУК (на знімку).

Він обіймає цю посаду близько двох років й опікується саме питаннями соціально-гуманітарної політики. За цей час Київщина стала лідером в реалізації таких складних, але вкрай необхідних людям програм, як сімейна медицина, освіта на селі та захист прав дітей. Хоча, звичайно, цим сфера діяльності Валерія Петровича не вичерпується.

— Часто соціально-гуманітарну політику називають найбільш копіткою і найменш вдячною, — розповідає Валерій Кондрук. — Бо, як правило, вона напряму пов'язана із суто життєвими, побутовими проблемами людей, де негаразди надто очевидні. Тому люди так гостро на них реагують. А загалом в соціальній сфері півтора десятка напрямів. Це, окрім уже згаданого, зарплати і пенсії, працевлаштування і сімейно-молодіжні питання, санітарно-епідеміологічна обстановка в області, Чорнобильська проблематика, сільський спорт... Що може бути більш неспокійним, копітким, нервовим!?

Можете уявити лише, як непросто було відкривати в селах Київщини замість занедбаних лікарень і фельдшерсько-акушерських пунктів амбулаторії сімейної медицини. З усіх таких діючих в Україні більш як половина на Київщині. Або оптимізація закладів освіти на селі, щоб уберегти від розвалу мережу шкіл в області. І тут неймовірно складно було домогтися результатів. Так само, як і в надзвичайно делікатній справі захисту дітей-сиріт, де вдалося впровадити ефективні програми, зокрема міжнародні.

Головне, що наші зусилля активно підтримує і спрямовує голова Київської облдержадміністрації Віра Ульянченко, яка всю роботу оцінює насамперед через соціальну призму. Будь-яке починання в області цінне тільки тим, що воно дасть для добробуту, здоров'я, щастя конкретної людини.

Тож сотні працівників соціальної сфери Київщини вбачають головний сенс своєї роботи в її людяності.

Григорій БЕЗВЕРХИЙ.

Лідер фракції СПУ Василь ЦУШКО не виключає, що 15 листопада Верховна Рада відправить у відставку Анатолія Гриценка і Бориса Тарасюка

Міністрів викликають на килим

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 3 листопада

(Початок на 1-й стор.).

Опозиційні депутати з БЮТ заперечували проти заслуховування міністерських звітів у парламенті. Мовляв, навіщо це робити, коли ці міністри належать до коаліційного уряду, і всі недоліки їхньої роботи можна розглянути на засіданні уряду. Однак автор проекту постанови — народний депутат Спірідон Кілінкаров (КПУ) — на це відповів: в умовах парламентсько-президентської республіки, якою стала Україна після політичної реформи, виклик міністрів до Верховної Ради у будь-який час є нормальним явищем.

Ініціатори заслуховування звітів трьох міністрів у парламенті говорили, що саме їхня діяльність викликає багато запитань і журналістських розслідувань — про незаконну господарську діяльність й відчуження майна Міноборони, корупцію, зловживання і хабарництво в органах внутрішніх справ. А міністр закордонних справ, мовляв, відстоює власну лінію, яка суперечить коаліційній угоді і настрою народу.

Натомість представник «Нашої України» Михайло Поживанов сказав: міністри не подобаються коаліції з суто політичних мотивів, а доцільніше було б заслухати інформацію міністра фінансів і економіки про інфляцію в країні. І навіть більше того: за словами депутата, рішення про черговий звіт міністрів, призначених в уряд за квотою Президента України, буде першим кроком коаліції до імпічменту Президента. У свою чергу Голова Верховної Ради Олександр Мороз наголосив: міністри мають з'явитися не перед коаліцією, а перед Верховною Радою.

Депутати також ухвалили заяву Верховної Ради «Про солідарність з Республікою Куба». Як пояснив автор проекту постанови народний депутат Ярослав Мендусь, Генеральна Асамблея ООН ухвалила резолюцію про необхідність припинення економічної і торговельної блокади Куби, за це проголосували 186 країн, у тому числі й всі члени ЄС, вважаючи, що такий спосіб тиску на цілий народ є анахронізмом. До того ж Куба прийняла державну програму про допомогу дітям, які постраждали від аварії на Чорнобильській АЕС, і за останні 15 років на Кубі оздоровилися та отримали висококваліфіковану медичну допомогу понад 20 тисяч маленьких українців.

Потім парламентарії розглянули за скороченою процедурою і ухвалили у першому читанні низку законопроектів, котрі є передумовою вступу України до СОТ: «Зміни до законів «Про страхування», «Про лікарські засоби» та «Про зовнішньоекономічну діяльність».

Фракція комуністів не голосувала за ці законопроекти. Як зазначив лідер КПУ Петро Симоненко, депутати не знають змісту домовленостей, досягнутих під час міжурядових перемовин щодо вступу України до СОТ.

Верховна Рада також ухвалила з пропозиціями Президента зміни до деяких законодавчих актів з питань соціального захисту військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні та спеціальні збори.

Учора парламент також мав розглянути проект закону про опозиційну політичну діяльність. Однак, за вимогою фракції БЮТ, це питання було знято з розгляду, оскільки у порядку денному стояло два законопроекти — у авторстві лідерок фракцій Партії регіонів Раїси Богатирьової та БЮТ Юлії Тимошенко. А за попередніми домовленостями, на розгляд сесійної зали мали винести один узгоджений документ.

Юліана ШЕВЧУК.

На знімку: Святослав Піскун, Сергій Головатий.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У напрямі до СОТ

Вечірнє засідання 2 листопада

Під час вечірнього засідання Верховна Рада продовжила успішний розгляд «СОТівських» законопроектів. Зокрема, у першому читанні було ухвалено проект закону про внесення змін до Закону України «Про банки і банківську діяльність». Перший заступник голови Секретаріату Президента Арсеній Яценюк зазначив, що з ухваленням цього закону іноземні банки здобудуть право відкривати на території України власні філії та, відповідно, здійснювати банківську діяльність. За його словами, цей закон сприятиме розширенню конкуренції на ринку банківських послуг та доступності кредитних ресурсів для юридичних і фізичних осіб. Проте, хоч відкрити таку філію зможуть лише іноземні банки, статутний фонд яких становить щонайменше 150 мільйонів євро, деякі народні депутати закликали проаналізувати можливі негативні наслідки від ухвалення цього закону для вітчизняних банків та передбачити певні обмеження на здійснення філіями іноземних банків окремих видів діяльності.

Також у першому читанні народні депутати ухвалили законопроект про внесення змін до Митного кодексу України, які стосуються захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України. Зокрема, пропоновані зміни передбачають, що заходи, пов'язані із призупиненням митного оформлення відповідно до положень кодексу, не застосовуються митними органами стосовно товарів, які містять об'єкти права інтелектуальної власності і ввозяться на митну територію України чи вивозяться з неї фізичними особами для власного користування у незначній кількості. Крім того, митним органам надається право діяти за власною ініціативою у разі, якщо через митний кордон переміщуються товари, стосовно яких є достатньо підстав вважати, що це призводить до порушення прав інтелектуальної власності.

Після цього в цілому було ухвалено закон про внесення змін до ст. 8 Закону України «Про охорону прав на зазначення походження товарів», які передбачають, що правова охорона не надаватиметься кваліфікованому зазначенню походження товару, пов'язаному з географічним місцем в іноземній державі, якщо відповідне право не охороняється у цій державі. Ще один ухвалений в цілому «СОТівський» законопроект — про внесення змін до ст. 25 Закону України «Про видавничу справу» — передбачає скасування законодавчої норми, якою заборонялося створення і діяльність організацій з розповсюдження видавничої продукції, у статутному фонді яких понад 30 відсотків іноземних інвестицій. Водночас закон встановлює після вступу до СОТ п'ятирічний перехідний період, протягом якого вітчизняні підприємства зможуть модернізувати свою діяльність.

Верховна Рада підтримала у першому читанні законопроект «Про Фонд державного майна України». Як зазначив один з його авторів, народний депутат Іван Бокий (фракція СПУ), ця установа від часу утворення у своїй діяльності змушена керуватися Тимчасовим положенням про Фонд держмайна України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів ще у 1992 році. З того часу це вже сьома спроба ухвалити спеціальний закон про Фонд держмайна, однак усі вони наштовхувалися на вето Президента. Законопроект, зокрема, передбачає, що фонд має бути підзвітний і підконтрольний Верховній Раді, а його діяльність спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України. Задля забезпечення відповідальності голови фонду за його роботу передбачається, що звільнення голови можливе у разі незатвердження Верховною Радою звіту про діяльність фонду та порушення вимог законодавства про боротьбу з корупцією, а також за поданням Прем'єр-міністра у разі грубого порушення головою фонду службових обов'язків.

Народні депутати 245 голосами ухвалили в цілому закон про внесення змін до ст. 7 Закону України «Про банківську діяльність». Доповідач, народний депутат Василь Горбаль (фракція Партії регіонів) зазначив, що відповідно до цих змін наглядові ради державних банків формуватимуться за таким принципом: п'ять кандидатур пропонує Верховна Рада, п'ять — Президент та ще п'ять — Кабінет Міністрів. Якщо врахувати, що сьогодні чинна редакція цього закону передбачає, що сім кандидатур подає Верховна Рада, а сім — Президент України, то стає зрозумілою заява народного депутата Анатолія Матвієнка, який назвав цю пропозицію «хитрістю», мета якої — «покласти державні банки під уряд». Відразу після цього народні депутати ухвалили постанову про призначення від Верховної Ради членів наглядових рад державних «Ощадбанку» та «Укрексімбанку». Далі парламент вніс зміни до Закону України «Про загальнообов'язкове державне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням», які дозволяють спрямовувати кошти загальнообов'язкового державного соціального страхування на придбання дитячих новорічних подарунків. Окрім того, Верховна Рада 408 голосами ухвалила постанову про відзначення 100-річчя з часу виходу журналу «Україна» — першого громадсько-політичного літературно-художнього журналу України.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

А спокій лише сниться

Проект державного бюджету на 2007 рік, попри критику, таки був прийнятий у першому читанні. Водночас це ще не означає, що дискусії довкола головного фінансового документа втихнуть. Зокрема, перший заступник голови Комітету з питань бюджету Павло Жебрівський навіть спрогнозував майбутнє вето глави держави на цей проект державного кошторису.

Власне, цей тиждень був багатий на події. І не тільки у парламенті. Однак спершу про роботу народних обранців. Вони нарешті прийняли відставку двох міністрів — юстиції і культури — та призначили нових, точніше, колишніх. У свої крісла повернулися Олександр Лавринович та Юрій Богуцький. Щодо інших урядовців, які подали у відставку, ще не визначилися ані прем'єр, ані антикризова коаліція.

Натомість парламентарії розпочали атаку на міністра внутрішніх справ. Цікаво, що тимчасова слідча комісія була створена після публікацій у кількох номерах російськомовного тижневика статтей, у яких працівників міністерства було піддано критиці за корупцію та інші протиправні вчинки.

Водночас прийнято рішення заслухати звіти міністрів закордонних справ Бориса Тарасюка та оборони Анатолія Гриценка. Деякі народні обранці вже прогнозують висловлення їм недовіри. Особливо з огляду на позицію Прем'єр-міністра Віктора Януковича, який не приховує, що його не влаштовує позиція згаданих міністрів. Зокрема, щодо напряму інтеграції та щодо вступу до НАТО. Однак Конституція передбачає, що їхні кандидатури вносить глава держави. Водночас Основний Закон не визначає порядок усунення їх з посад.

А тому можна стверджувати: конфлікт між Президентом і антикризовою коаліцією, яка сформувала уряд, із латентного стає явним, і чим він закінчиться — невідомо. Поки що Віктор Ющенко, який перегрупував свої сили і провів зміни у секретаріаті та Раді національної безпеки та оборони, в Харкові під час зустрічі з регіональними журналістами повідомив, що невдовзі підпише указ про формування конституційної комісії для вдосконалення Основного Закону і скличе новий «круглий» стіл. І негативно відгукнувся на рішення парламенту відсторонити Юрія Луценка від виконання обов'язків міністра внутрішніх справ на період роботи тимчасової комісії.

Наступного тижня парламентарії працюватимуть у комітетах. Отож можна очікувати лише певних політичних маневрів, які й вкажуть на подальший розвиток подій.

Володимир КОРОЛЮК.

Роль партійців більшає, але вони не зовсім готові

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Зі зміною конституційного устрою в Україні політичні партії почали відігравати набагато більшу роль у суспільно-політичному житті та управлінні державою, однак не повною мірою виявилися до цього готовими», — таку думку висловив виконавчий директор КВУ Євген Побережний за «круглим столом» на тему: «Стан політичних партій в Україні в умовах парламентсько-президентської республіки».

Є. Побережний, як **передає далі кореспондент УНІАН,** назвав низку проблем розвитку партійного будівництва в Україні. Серед них найважливішим є те, що партії переважно орієнтуються на лідера, а не на ідеологію, також у партіях бракує внутрішньої демократії. Серед інших проблем він назвав недостатню кількість професійних партійних функціонерів і непрозоре фінансування політичних партій.

Комітет виборців України вважає, що законодавство про політичні партії не відповідає тим вимогам, які ставить перед партіями нова конституційна модель, і потребує змін.

Ліцей, в якому плекають еліту держави

Київський військовий ліцей імені Івана Богуна, спадкоємець Суворовського училища, — один з найелітніших і найстаріших військових освітніх закладів України. Як і століття тому, тут виховується інтелектуальна еліта нації.

Історія цього навчального закладу починає свій відлік з вогненного 1943-го й тісно пов'язана з історією нашої країни. Місце народження — Чугуїв, Харківської області, час народження — 24 листопада. У перший навчальний рік за його парти сіло 500 вихованців віком від 8 до 14 років, 39 з яких були учасниками боїв з фашистами, а дев'ятеро — нагороджені бойовими орденами і медалями. Умови навчання також були наближені до фронтових: практично всі заняття проводились при гасових лампах. У липні 47-го училище перевели до Києва.

Чергову сторінку його історії перегорнуто в 1992 році, коли на базі Суворовського училища було створено Київський військовий ліцей імені славетного полковника Війська Запорозького Івана Богуна.

Про історію й сьогоднішні будні навчального закладу та «суцвіття» проблем, які ліцею доводиться постійно долати, наш кореспондент веде розмову з начальником ліцею імені І. Богуна, генерал-майором Леонідом КРАВЧУКОМ (на знімку).

— Леоніде Васильовичу, ким із 14 тисяч своїх вихованців ліцей пишається найбільше?

— Це, либонь, одне з найважчих запитань. Для багатьох вихованців він став рідною домівкою, а офіцери, вчителі й вихователі — батьками на все життя. Тому, як будь-яка родина, ми зі щирою радістю зустрічаємо своїх дітей, яких нині доля розкидала по всьому світу. Усім нам, хто в різні роки навчався і працював у ліцеї, справді є чим пишатися. Серед випускників Суворовського училища десятки нині відомих генералів, академіків, художників, поетів, вчених. Є наші випускники і в нинішньому уряді України. Це міністр оборони, золотий медаліст А. Гриценко, а також колишній міністр транспорту і зв'язку, нині заступник голови секретаріату Президента України В. Бондар. Серед наших випускників Герой Радянського Союзу генерал-майор І. Плосконос, генерал-полковник О. Ковтунов, відомий композитор В. Безруков та ціла плеяда інших відомих імен.

— А хто сьогодні продовжує естафету й традиції славних попередників і які умови вступу до ліцею?

— Представники всіх регіонів України. Більше половини ліцеїстів — діти з соціально незахищених верств населення: сироти, діти загиблих військовослужбовців, з багатодітних сімей, діти ліквідаторів аварії на ЧАЕС, з сільської місцевості.

Наш ліцей проводить набір на навчання в 10-і класи і є середнім загальноосвітнім навчально-виховним закладом з військово-професійним ухилом та прищепленням навичок, необхідних для навчання як у військових вищих навчальних закладах Міністерства оборони України, так і вузах інших силових структур. Право вступу до ліцею мають юнаки, які закінчили 9 класів середньої загальноосвітньої школи та придатні за станом здоров'я. Слід зазначити, що під час навчання ліцеїсти перебувають на повному державному утриманні.

— Чим ваш навчальний заклад відрізняється від загальноосвітньої школи?

— У ліцеї весь навчально-виховний процес підпорядкований життю за військовими статутами. Особливу увагу приділяємо формуванню у вихованців офіцерських якостей. Крім навчання за шкільною програмою та факультативних занять, ліцеїсти несуть службу в нарядах, самостійно підтримують порядок у приміщеннях і на території ліцею, займаються спортом, художньою самодіяльністю. І на уроках, і на перервах в училищі панує тиша. Дисципліна і ще раз дисципліна. За порушення статуту ліцею, правил поведінки, погану успішність ліцеїста можуть позбавити звільнення у вихідні й навіть канікул. Справжній офіцер має бути освіченим, досвідченим та ввічливим. Цей постулат постійно вимагає від наших вихованців дисципліни і старанності. Як підсумок — наші ліцеїсти беруть участь в урочистостях за участю перших осіб держави та уряду, а також постійно відкривають паради на честь незалежності України.

— Куди розлітаються випускники ліцею по його закінченні?

— Як правило, вступають до вищих навчальних закладів. Абсолютна більшість продовжує навчання у вузах Міністерства оборони України. Їм також широко відчинено двері вузів інших силових структур. Сьогодні колишні ліцеїсти навчаються в академії СБУ, прикордонній академії, закладах Міністерства внутрішніх справ та Міністерства надзвичайних ситуацій. Є й такі (їх переважна меншість), хто торує шлях у цивільні вузи і навіть духовні семінарії. З гордістю хочу відзначити, що всюди вони на перших ролях.

— Досі в нашій розмові звучали лише мажорні акорди й жодного слова не сказано про мінорну реальність, у яку останнім часом — схоже, від заздрощів — деякі спритники раз за разом намагаються вкерегнути Київський військовий ліцей імені Івана Богуна. Взяти хоча б Боярку, де міститься навчально-оздоровчий комплекс ліцею. Не перелічити, скільки пересудів останніми роками гуляло довкола нього. То його ховали, то відроджували, а цього року знов намагалися поховати. Де тут правда, а де ні?

— Підрозділ — наш, і працюють у ньому чудові люди. Але через великі амбіції його керівника страждає загальна справа. Ще кілька років тому він проводив політику відокремлення від Києва. Міноборони України приймає рішення про передачу навчально-оздоровчого комплексу в підпорядкування Київській облдержадміністрації, що давало йому змогу економити близько трьох мільйонів гривень бюджетних коштів. Який після цього здійнявся галас! Начебто ліцей розформовують, залишаючи на вулиці дітей-сиріт, учителів та інших працівників. Так тіньові ділки зробили свою справу, ввели в оману Президента України, і постанову Кабміну про передачу комплексу, прийняту на основі рішення Міноборони, скасували. Полковник М. Гоголь знову переміг, а Міноборони й надалі витрачатиме майже три мільйони гривень на не притаманні йому функції.

До речі, назва «навчально-оздоровчий комплекс» не відповідає змісту. Адже за останні вісім років там не оздоровлено жодного ліцеїста. Боярський ліцей — це другий ліцей Міноборони з неповним циклом навчання, де вчаться учні лише 8—9 класів. Свого часу його створювали як рекламу для політиків. Туди возили Президента, інших високопосадовців, рекламували на телебаченні. На жаль, ніхто не поцікавився рівнем знань, які там отримують діти. Наприклад, з 80 ліцеїстів-дев'ятикласників, які цього року перевелися з Боярки до Києва, у 81 відсотка лише задовільні оцінки.

Ще більша закулісна боротьба точиться довкола столичного комплексу ліцею. Ось уже три роки над унікальним навчальним закладом висить загроза закриття. Позавчора одні роззявляли рота на ласий шматок, учора — другі, сьогодні — треті?

Від червня 2004 року, коли ліцей хотіли закрити і навіть припинили прийом абітурієнтів, над ним час від часу нависає загроза закриття. У вересні нинішнього року, наприклад, на ліцей претендувало Міністерство культури і туризму, якому закортіло розмістити тут Академію культури і мистецтв. І тоді на захист ліцею стали громадськість, відомі політики й громадські діячі, преса, батьки та пересічні українці — справжні патріоти України. Так усім миром нам вдалося відстояти ліцей. Ми всі віримо, що Київський військовий ліцей імені Івана Богуна буде стояти на цьому місці довіку й дасть путівку в життя ще не одному поколінню ліцеїстів-богунців.

— Дякую за розмову, пане генерал, і бажаю ліцею подальшого мужніння, слави і розквіту.

— Спасибі на доброму слові.

Розмову вів Владислав ЖМУРКОВ. Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про відставку Міністра культури та туризму України Ліхового І. Д.

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 та частини другої статті 115 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Прийняти відставку Міністра культури та туризму України Ліхового Ігоря Дмитровича.
2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ

м. Київ
1 листопада 2006 року
№ 292-V.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про відставку Міністра юстиції України Зварича Р. М.

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 та частини другої статті 115 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Прийняти відставку Міністра юстиції України Зварича Романа Михайловича.
2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ

м. Київ
1 листопада 2006 року
№ 293-V.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про призначення Богуцького Ю. П. на посаду Міністра культури і туризму України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 та частини четвертої статті 114 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Призначити Богуцького Юрія Петровича на посаду Міністра культури і туризму України.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ

м. Київ
1 листопада 2006 року
№ 294-V.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про призначення Лавриновича О. В. на посаду Міністра юстиції України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 та частини четвертої статті 114 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Призначити Лавриновича Олександра Володимировича на посаду Міністра юстиції України.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ

м. Київ
1 листопада 2006 року
№ 295-V.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Деркача А. Л.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Деркача Андрія Леонідовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Соціалістична партія України, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ

м. Київ
2 листопада 2006 року
№ 296-V.

До загальноосвітньої входять 24 класи самостійної підготовки, 3 комп'ютерних класи, а також кабінети фізики, хімії, біології, іноземних мов, географії тощо

НОВИНИ

СУБОТА, 4 ЛИСТОПАДА 2006 ▪ № 207 (3957)

Міністр внутрішніх справа Юрій Луценко стверджує, що одна з причин ініціювання його відставки — «замовлення біженців з України»

Голова Донецької облради Анатолій БЛИЗНЮК вважає, що Україні вкрай необхідна державна програма з підготовки фахівців тих професій, яких найбільше потребує держава

▪ У НОМЕР

Перші плюси сімейної медицини

Рівне. Кількість звернень пацієнтів у стаціонар, до спеціалістів та «швидкої» обласного центру відчутно зменшилася. Це спостерігається тому, що в поліклініці №3 відкрили відділення загальної практики (сімейної медицини). В ньому встановили автоматизовану систему для формування персоніфікованого розподільчого банку даних, ведення електронних версій карт амбулаторних хворих та здійснення моніторингу роботи сімейних лікарів.

Олександра ЮРКОВА.

У Суходольську знов аварія

Луганська область. У місті Суходольську Краснодонського району відбувся порив підземного газопроводу середнього тиску на зварному шві діаметром 159 мм. Причиною аварії, на думку фахівців, стала деформація грунту. В результаті робіт аварійних бригад, які тривали протягом доби, подачу побутового газу населенню цілком відновлено.

Алла АНТІПОВА.

▪ ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Біля секретаріату Президента відбулася акція, учасники якої *(на знімку)* звернулися до Віктора Ющенка з проханням втрутитися у ситуацію навколо вулиці Андріївський узвіз.

▪ СПОРТ

Час матчу перенесено

Футбол. Післязавтра в Києві відбудеться матч фаворитів чемпіонату країни. «Динамо» прийматиме «Шахтар». Спершу передбачалося, що зустріч розпочнеться о 19.00. Але, за обопільною згодою клубів, початок вирішено перенести на 18.00. Місце зустрічі, як і раніше, — динамівська арена імені Валерія Лобановського.

Вітаємо Павла Яковенка!

У першому російському дивізіоні відбувся матч, який вирішив долю однієї з двох путівок до Прем'єр-ліги. У Хабаровську місцева команда «СКА-Енергія» приймала «Кубань» і програла — 1:3. Як відомо, клуб із Краснодара очолює українець Павло Яковенко. Його колектив набрав 97 очок і став недосяжним для «Уралу», який іде на третьому місці.

Лише результати

Кубок УЄФА. Груповий раунд. 2 листопада. «Рейнджерс» (Шотландія) — «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа). 2:0. «Партизан» (Сербія) — «Ліворно» (Італія). 1:1. «Тоттенгем» (Англія) — «Брюгге» (Бельгія). 3:1. «Динамо» (Румунія) — «Бешикташ» (Туреччина). 2:1. «Брага» (Португалія) — «Слован» (Чехія). 4:0. «Грассхоппер» (Швейцарія) — АЗ (Нідерланди). 2:5. «Геренвен» (Нідерланди) — «Оденсе» (Данія). 0:2. «Ланс» (Франція) — «Осасуна» (Іспанія). 3:1. «Блекберн» (Англія) — «Базель» (Швейцарія). **3:0 (цей поєдинок обслуговував український арбітр, киянин Олег Орєхов)**. «Нансі» (Франція) — «Вісла» (Польща, Краків). 2:1. «Аякс» (Нідерланди) — «Аустрія» (Австрія, Відень). 3:0. «Варегем» (Бельгія) — «Спарта» (Чехія). 3:1. «Хапоель» (Ізраїль, Тель-Авів) — «Рапід» (Румунія). 2:2, «Млада» (Чехія) — «Панатінаїкос» (Греція). 0:1. «Палермо» (Італія) — «Ньюкасл» (Англія). 0:1. «Сельта» (Іспанія) — «Айнтрахт» (Німеччина, Франкфурт-на-Майні). 1:1.

За вчинки слід відповідати

Ми вже повідомляли про інцидент, що стався в Черкасах під час матчу чемпіонату країни з футболу серед команд вузів. Нагадаємо, що тренер колективу «Техуніверситет» з Кіровограда Геннадій Махно наказав своїм підопічним не продовжувати зустріч проти місцевого «Рятівника».

На черговому засіданні бюро студентської футбольної ліги України (СФЛУ) заслухали всіх причетних до того прикрого випадку. І ухвалили таке рішення: рахунок зустрічі, який було зафіксовано після першої половини матчу (2:1 на користь команди «Рятівник»), вважати остаточним. Іншими словами, «Техуніверситет» покарано поразкою, а черкащанам додано три очки в турнірній таблиці.

Бюро СФЛУ звернулося з клопотанням до керівництва Технічного університету для визначення покарання Геннадію Махну, який є працівником кафедри фізичного виховання цього вузу. І про вжиті заходи повідомити СФЛУ. До речі, пан Махно сам є діючим професіональним арбітром.

На прохання керівництва ліги комітет арбітрів ФФУ (голова Віктор Дердо був присутній на засіданні бюро) має оцінити арбітраж і факт запізнення на згадану зустріч арбітра Сергія Павлова.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Наряд на кухню відміняється?

В одній з частин Повітряних сил ЗС України військові провели експеримент із запровадження нової системи продовольчого забезпечення. Начальник продовольчої служби ПС України полковник Олексій Профатило розповів, як солдатську кашу по-новому їли вояки у Миргороді на Полтавщині.

Під час експерименту відмінили наряд на кухню — до армії призиваються не для того, щоб картоплю чистити чи каструлі драїти, стверджують організатори. Завдання кожного солдата — шліфувати бойову підготовку і військові навички. Цю частину експерименту, як й інші, запозичили у «натовців», де вивчали досвід матеріально-технічного забезпечення військ. Деякі елементи збираються перенести й на наше військо.

По-перше, ліквідують продовольчі бази і склади, з яких поставляли харчі у підрозділи. А організацію харчування планують передати підприємцям. Як військові будуватимуть стосунки з новими годувальниками, розповів полковник Профатило:

— Підприємці не працюватимуть собі на збиток, тож під час експерименту стало очевидним подорожчання добового харчування. За рахунок відрахувань тим, хто подавав на стіл солдатам у Миргороді, наші щодобові витрати на продовольство збільшилися в середньому на чотири гривні.

Але очевидні й виграшні сторони, каже полковник. Адже військові позбулися витрат під час заготівлі та зберігання величезних обсягів продуктів. Крім того, солдатів годували свіжими харчами, а не глибокого замороження, як це було раніше. Не було потреби контролювати тих, хто зазіхає на частину солдатського пайка. А таких в армії вистачає.

Втім, армійський експеримент, як з'ясувалося, ще сирий, як недоварені харчі. Військові, приміром, так і не визначилися, як бути з так званими базами спецпризначення. На них зберігаються продукти для особливих потреб. Раніше їх передавали в солдатські харчевні. Але чи захочуть підприємці купувати продукти, термін зберігання яких добігає кінця, важко сказати.

Є ще й складніші питання — відповідальності за якість харчування. Схоже, це найвужче місце в експерименті. Бо невідомо, як командири прийматимуть харчі і перевірятимуть їх якість.

Незрозуміло також, хто харчуватиме солдатів у період бойових дій. Навряд чи підприємець захоче підставляти голову під кулі, тягнучи за військом польову кухню. Поки що, за словами співрозмовника, нові годувальники порушують питання проведення капремонтів у солдатських їдальнях. Бо ці приміщення планується передати їм на умовах оренди. Але військові не мають коштів на такі ремонти...

Лише практика може сприяти вдосконаленню нової системи, переконаний полковник Олексій Профатило. Саме тому експеримент поширено ще на дві військові частини — у Криму та на Київщині. Перевести українське військо на нові умови продовольчого забезпечення Головнокомандувач ЗС України, глава держави вимагає до 2010 року.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: експеримент із забезпечення харчуванням військовослужбовців строкової служби цивільними комерційними установами запроваджено на базі 169-го Навчального центру Сухопутних військ ЗС України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Подорожчав проїзд

У середньому на 15 копійок подорожчав проїзд у громадському транспорті Ужгорода. Відтепер за поїздку в маршрутці пасажири викладають по одній гривні, в автобусах — по 90 копійок. І це при тому, що триває зниження цін на пальне...

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

П`ють неякісну воду

Вода у Феодосії визнана непитною. Такий підсумок перевірки діяльності водоканалу оприлюднено на сесії міськради. Депутатська комісія звинуватила водоканал у небажанні розробити план подальшого розвитку й внесла свої пропозиції з поліпшення ситуації у водопостачанні регіону.

Тим часом Євпаторія днями отримає статус члена європейської мережі «Здорові міста». Ідея приєднання міста до об`єднання виникла у місцевої влади торік, під час стратегічного планування міської мережі охорони здоров`я.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Потрошителі ліфтів

Усі крадіжки ліфтового устаткування в Рубіжному скоїв 20-річний мешканець міста. Він зіпсував 40 підйомників, за що в жовтні одержав три роки... умовно. Не минуло й десяти днів після рішення суду, як потрошителя ліфтів знову застали за старим заняттям. Разом із приятелем він устиг зняти з них шість гальмівних котушок. Через це мало не постраждали люди, які застрягли в підйомнику, що зупинився. Як пояснили фахівці, без гальмівної котушки може перегоріти ліфтовий електродвигун, і тоді людських жертв не уникнути.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

▪ ФОТОФАКТ

«Сашко Чорний»

Так називають мешканці села Новопавлівка, що у Волноваському районі Донецької області, свого земляка — 34-річного чорношкірого Олександра. За неймовірним збігом, саме від прийомних батьків йому дісталося дуже «підходяще» прізвище — Чорноіван. Нині він живе у цивільному шлюбі з Оленою, двох дітей якої вважає за своїх рідних. Родина, як заведено в селі, тримає господарство: корову, кроликів, качок. Кішок тут п'ять і три собаки.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.

На знімку: Олександр та Олена.

Фото автора.

Якби черепахи могли говорити...

...то вони б заволали: «Холодно!»

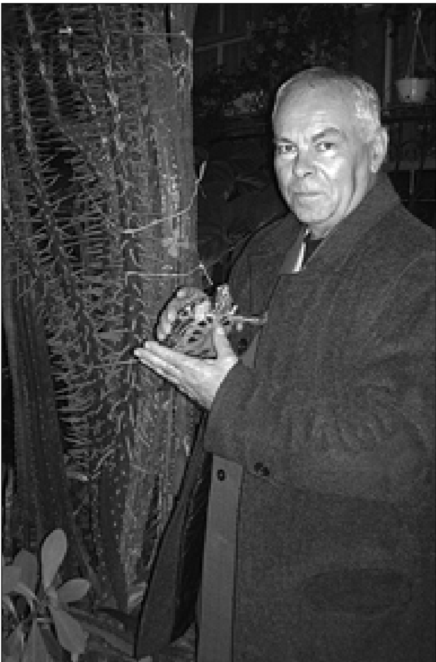
Червоноголовим водяним черепахам Тернопільського обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді вперше за багато років довелося покинути рідну домівку і переселитися до одного з кабінетів. Тут їх помістили у маленький акваріум і обігрівають як можуть. Холодно й іншій живності центру. Замерзають рослини, а їх у зимовому саду понад сто видів. Некомфортно рибкам у єдиному в західному регіоні акваріумному клубі.

Нині в зимовому саду лише плюс 8, і це завдяки саморобним електричним пристроям. Куди тільки не звертався директор центру, заслужений працівник освіти Іван Іванович Герц. Ще у січні комунальне підприємство «Тернопільміськтеплокомуненерго» попередило, що котельню, яка обслуговує еколого-натуралістичний центр, демонтують. Найкращий вихід, вирішило керівництво, — обладнання автономної. Центр за кошти, виручені від продажу розсади, квітів, виготовив проектно-кошторисну документацію для власної котельні, підвів комунікації. Але подужати будівництво вартістю 165 тисяч гривень закладу, який фінансується з обласного бюджету, не під силу.

Обіцяли включити обігрівальну установку до проекту «Рідний дім», проте все залишилося на папері. Тим часом у разі непідключення тепла збитки можуть сягнути 200 тисяч гривень, а ще значно більше, ніж треба для котельні. А чим виміряти моральну шкоду? Адже рослин і тварин тут плекали не одне десятиліття багато поколінь учителів та учнів. Сьогодні 21 гурток центру відвідують 1200 школярів Тернополя, тут проходять практику студенти педагогічного університету, відбуваються семінари педагогів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: тільки у руках директора Івана Герца відігрівається черепаха, занесена до Червоної книги.

Фото автора.

«Ан» бере курс на Китай

Днями АНТК імені О. Антонова відвідала китайська делегація на чолі з Головою Всекитайського комітету Народної політичної консультативної Ради КНР паном Цзя Цінлінем. Цей візит свідчить про зацікавленість політичного керівництва Китаю в розвитку співробітництва з Україною в галузі авіаційної промисловості.

Китайським гостям показали регіональний реактивний літак нового покоління Ан-148, високої вантажопідйомності Ан-124-100 «Руслан», продувні моделі літаків Y8F600 і ARJ21, виготовлені на АНТК на замовлення китайських підприємств для проведення аеродинамічних випробувань.

Генеральний конструктор АНТК Дмитро Ківа представив сучасні програми «Антонов», які можуть стати основою для подальшого співробітництва з підприємствами й авіакомпаніями КНР. Насамперед це пасажирський, вантажний і VIP-варіанти літака Ан-148, що відповідають сучасним і перспективним міжнародним вимогам до машин такого класу.

Місце на світовій карті

Повніше представити Україну зарубіжній спільноті, розповісти про процеси, котрі нині відбуваються в державі, має на меті міжнародний медіафорум «Україна на інформаційній карті світу». Про участь у ньому вже заявили представники Азербайджану, Білорусі, Німеччини, Російської Федерації, Естонії, Ради Європи тощо. Загалом організатори очікують майже три сотні гостей і стільки само наших медійників.

Як зазначив на прес-конференції голова Державного комітету телебачення й радіомовлення (організатора форуму) Едуард Прутник, журналісти матимуть можливість зустрітися з першими особами держави, взяти в них інтерв'ю, працюватимуть «круглі столи» та дискусійні клуби. Будуть і медіатури регіонами. Іноземні учасники ознайомляться з інвестиційною привабливістю підприємств Дніпропетровської, Донецької, Львівської та Одеської областей.

Назвав Е. Прутник також пріоритетні напрями, на яких зосереджує нині увагу Держкомтелерадіо. Зокрема, це розвиток поліграфії і видавництва, підготовка технічної бази для створення в Україні каналу суспільного телерадіомовлення та мегарегіонального телеканала.

Марина КРИВДА.

Чи не скисла горілка?

Тільки українська горілка, єдина у світі, має термін придатності. За часів Союзу лікеро-горілчані вироби мали гарантії виробника. Але в 2005 році Національним стандартом України запроваджено власний документ щодо цих товарів, у якому гарантію виробника замінено на термін придатності. Відтоді міцна настоянка має термін придатності шість місяців, особлива горілка — 12, а звичайна горілка — 24 місяці.

Подивившись на полиці магазинів, можна побачити, що і російська, і будь-яка імпортна «оковита» на етикетці має позначку «термін придатності не обмежений». Та й кожна звичайна людина, яка вивчала хімію у середній школі, розуміє, що термін придатності для горілки — то просто сміх. Ну, не може горілка, якщо вона справжня, а не фальсифікат, і зроблена за всіма технологічними нормами, скиснути або протухнути, на відміну від ковбаси або хоча б вина.

Це могло б здатися «невдалим жартом», яких чимало у законах і нормативних актах нашої держави. Якби не додавало неабиякого головного болю виробникам і реалізаторам горілки. Як зазначив генеральний директор столичного торгового дому «Скала» Богдан Цімейко, після того, як термін придатності «вогняної води» закінчиться, всю її необхідно забрати з полиць магазинів і відправити назад виробникам. (Уявіть цей процес у межах великих магазинів, наприклад «Фуршету» чи «Мегамаркету»). Інакше на неслухняного реалізатора чекає чималий штраф.

Олена СКРИПКА.

Біографія зі «смородинкою»

Розговорившись із Павлом, молодим директором одного з успішних українських підприємств, я зрозуміла, що писати про устаткування та професійний маркетинг не так цікаво, як розповісти про цю людину. Особливо тим студентам і молодим людям, хто скаржиться на життя через відсутність грошей і, лежачи під ковдрою, мріє знайти скарб чи одержати спадщину від закордонного дядечка-мільйонера. Мріяти можна і треба, але про щось реальніше. А ще не треба боятися почати свою професійну кар'єру зі швабри й відра. Головне — не зупинятися на цьому етапі і швидко йти далі. Тоді мрія мати багато грошей обов'язково збудеться.

Десять років тому, закінчуючи факультет електроніки Київського політехнічного інституту, студент Павло Степанов збирався стати програмістом, але доля розпорядилася інакше. Випадково від друга довідався, що набирають групу охочих спробувати себе в ролі стажиста в... ресторані в Румунії. Щоб потрапити туди, треба було витримати конкурс. Пройшов кілька співбесід — і почалася робота рядовим співробітником у «Мак-Дональдсі»: мив підлогу, смажив картоплю, робив бутерброди. Мабуть, найближче до його електроніки було обслуговування відвідувачів за касовим апаратом... Але через шість місяців Павло раптом зрозумів, що робота в ресторанному бізнесі йому подобається.

«Після стажування став інструктором, менеджером, а потім — директором першого київського ресторану на Лук'янівці. Потім був «Мак-Дональдс» на Ленінградській площі. Тепер розбираюся майже в усіх тонкощах технологічного процесу підприємства харчової галузі. Отриманий тоді досвід вважаю безцінним. Адже вміння правильно розподіляти свій час, ставити мету й досягати її, швидко приймати рішення — навички необхідні. Причому не тільки для роботи, а й для життя».

Ідея, на чому можна побудувати свій власний бізнес, народилася, коли Павло потрапив у Чикаго до виробничого цеху, де готують гамбургери. Він узяв за основу структуру виробництва гамбургерів і придумав... солодкий гамбургер. Шлях від ноу-хау до нинішнього підприємства в Баришівці був нелегкий. Але в 2002 році Степанов став керівником підприємства зі 100-відсотковим українським капіталом з виробництва оригінальних кексів — так званих мафінів. А міцні зв'язки з компанією, в якій починав, дали можливість стати ексклюзивним постачальником кексів для «Мак-Дональдса». До того ж не тільки в Україні, а й у Росії, Грузії, Білорусі й навіть Азербайджані. Річний обсяг споживання кексів тільки в нашій країні становить майже 900 тисяч: 400 тисяч шоколадних мафінів і 500 тисяч мафінів з чорною смородиною.

Два роки тому його компанія відсвяткувала випуск мільйонного мафіна, а рік тому Степанов одержав титул «Молодий підприємець року»! Ось вам живий приклад утілення на вітчизняному ґрунті так званої американської мрії: «від чистильника взуття до президента».

Яна СТАДІЛЬНА.

■ СВІТ КОРОТКО

КИРГИЗСТАН

Мають намір стояти до кінця

В усіх регіонах країни почалися акції протесту. У самому Бішкеку опозиції вдалося «закріпитися» на площі перед парламентом: там, крім 80 маленьких двомісних наметів, з'явилося майже півсотні великих червоних і три юрти. Звертаючись до громадян по телебаченню, лідери опозиції заявили, що домагаються відставки президента Курманбека Бакієва і прем'єр-міністра Фелікса Кулова та прийняття нової Конституції, котра обмежувала б повноваження глави держави. Ну а влада звинувачує опозицію у спробі перевороту.

ГРУЗІЯ—РОСІЯ

Газово-СОТівські подарунки

Росія оголосила ціну на газ для Грузії. Поки що вона вище, ніж для всіх країн СНД і навіть деяких європейських, — 230 доларів. Грузія відповіла, що іншого від Росії не очікувала, але все-таки сподівається на зниження під час переговорів. Грузія також загрожує використати право вето на вступ РФ до СОТ. Раніше грузинська влада відкликала свій підпис і відновила переговори з цього питання. Про блокаду Грузії Росія оголосила 2 жовтня, припинивши транспортне і поштове сполучення і розпочавши масові перевірки членів грузинських громад на своїй території.

ІЗРАЇЛЬ

Заарештовано палестинського міністра

Ізраїльські солдати заарештували міністра житлового будівництва Палестинської автономії. Член уряду від руху ХАМАС був затриманий у себе вдома на західному березі річки Йордан. Відзначають, що це десятий палестинський міністр, заарештований після викрадення ізраїльського солдата Гілада Шаліта в червні цього року. Крім того, ізраїльські військовики вбили бойовика палестинського руху ФАТХ.

■ ФОТОФАКТ

В одному з виставкових центрів столиці Фінляндії — Гельсінкі пройшла презентація суперсучасного авто — нової моделі таксі «CityCabin» (**на знімку**).

Фото агентства «Лехтікува»/ Укрінформ.

■ ОГОЛОШЕННЯ

27 жовтня. Фінляндія. Президент України Віктор Ющенко, Голова Європейської Ради, Прем'єр-міністр Фінляндії Матті Ванганен, Голова Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу (**зліва направо**) перед початком десятого саміту Україна—ЄС в Гельсінкі.

28 жовтня. У заповіднику «Биківнянські могили» пройшла церемонія перепоховання до братської могили останків 817 жертв політичних репресій 1937—1941 років.

29 жовтня. Львів. Після реставрації презентовано ікону «Свята Великомучениця Параскева».

30 жовтня. Миколаїв. Відкрито унікальний Льодовий палац.

1 листопада. В столичному Українському домі відкрито Міжнародну виставку-ярмарок «Арт-Київ 2006».

31 жовтня. Прем'єр-міністр Віктор Янукович і Голова Верховної Ради України Олександр Мороз під час пленарного засідання парламенту, на якому було затверджено проект держбюджету на 2007 рік у першому читанні.

2 листопада. 33 родини харківських прикордонників отримали ключі від нових квартир.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Миколи ЛАЗАРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

«Аметист» на тернистому шляху

«Уперше за багато років бачимо в себе журналіста», — казали робітники виробничого цеху, коли ми разом з директором заводу оглядали новий прес із виготовлення машинних фільтрів. І справді, не було тут представників преси дуже давно — бо показувати не було чого. Адже навіть з таким коштовним каменем у назві підприємству не гарантовано розвиток та процвітання. Як потрібно багато зусиль для перетворення уламку каменя на витвір мистецтва, так і машинобудівний завод «Аметист» поступово виходить з того кризового стану, в якому він перебував останні роки. Хоч створювався «Аметист» для дуже перспективної діяльності....

Завод четвертували

Цюрупинський машинобудівний завод «Аметист», розташований у Херсонській області, планувалося запустити на повну потужність ще за Радянського Союзу, в роки так званої перебудови. Перший цех був введений в експлуатацію в кінці 1987 року. На площах більш як 35 тис. кв. м виробничих цехів і адміністративних приміщень мали випускати автоматизовані склади для суднобудівної промисловості всього СРСР, а також супутні товари, зокрема, так званого народного споживання. Поряд із заводом були створені об'єкти соціальної сфери: житловий дев'ятиповерховий будинок та професійно-технічне училище. Планувалося навіть розташований за межами міста завод зв'язати з Херсоном та Цюрупинським тролейбусним сполученням! Однак втілитися намірам не судилося...

Після розпаду Союзу почав занепадати й «Аметист». Було розукомплектовано, демонтовано і розпродано за безцінь обладнання, серед якого й імпортне, придбане за валюту. Згодом у процесі приватизації цілісний майновий комплекс заводу був розділений на чотири окремі ВАТ: «Аметист», «Металіст», «Технік» та «Транспортник», кожне з яких почало самостійно шукати шляхи виходу з кризи. Частину виробничих площ, що не ввійшли в статутний фонд під час приватизації, було продано на аукціонах за символічну ціну комерційним структурам, жодним чином не пов'язаним з машинобудуванням. Отож уроздріб було розтягнуте унікальне машинобудівне підприємство, якому, певне, не було аналогів в Україні.

І тут прийшов директор...

Відкрите акціонерне товариство «Машинобудівний завод «Аметист», як уламок колишнього заводу, до останнього часу фактично не працювало. Непрофесійне, бездарне господарювання попередніх директорів загнало ВАТ у глухий кут. Не минало й року, як на «Аметисті» з ініціативи Фонду державного майна, котрий володів контрольним пакетом акцій, знову змінювався керівник. Але не поліпшувався фінансово-господарський стан підприємства. Кредиторська заборгованість сягнула понад 2 млн. гривень, а дебіторська хоч і становила близько 800 тис. гривень, але була «повністю безнадійна». У непрацюючому стані перебував і весь парк обладнання та іншого устаткування. У цехах стояла холоднеча, дах на багатьох будівлях потребував невідкладного ремонту, все майно перебувало у податковій заставі, рахунки в банках були арештовані, заробітна платня не виплачувалася...

Ситуація зазнала змін лише з травня 2004 року, після призначення головою правління Олега Лучишина. Маючи досвід роботи в Антимонопольному комітеті, комерційному банку та машинобудівному підприємстві, енергійний директор почав шукати вихід з кризи та «ворота» до благополуччя. Вихід був один — залучення значних інвестицій для відновлення машинобудівного виробництва. За короткий час Лучишин з командою зробили істотні кроки щодо реанімації «Аметиста». Уже в другому півріччі 2004 року керівництво ВАТ «Аметист» знайшло шляхи для повного погашення всієї заборгованості з податків і зборів до державного та місцевого бюджетів, відрахувань до Пенсійного фонду, Фонду зайнятості, Фонду втрати працездатності на виробництві, із заробітної плати працівникам.

...і привів партнера

За словами Олега Лучишина, поліпшенню справ сприяло укладення договору оренди на частину виробничих площ «Аметиста», що багато років простоювали і перебували в жахливому технічному стані, з відомим Херсонським машинобудівним підприємством, яке повною мірою виконує всі умови договору оренди, вчасно розраховується за оренду приміщень. Ще один орендар —Дніпропетровська фірма орендує з 1999 року значно більші площі, але жодної копійки за оренду не платить, користуючись «прогалинами» договору оренди. Але є надія, що і ці орендарі почнуть поступово розраховуватися з «Аметистом». При цьому варто зазначити, що всі орендарі лише орендують виробничі площі, а власником нерухомості (більш як 10000 кв. м на земельній ділянці 2 га) залишається «Аметист». Крім того, завдяки грамотно проведеній маркетинговій політиці вдалося реалізувати залежалу продукцію та матеріали багаторічної давнини, які досі вважалися нікому не потрібними.

Отже, за якісь півроку директор зумів зробити головне: визначитися зі стратегічним напрямом у виробництві. На сьогодні товариство не має боргів із податків і зборів, за спожиті енергоносії, практично не має кредиторської заборгованості, а заробітна плата виплачується працівникам в жорстко встановлені законодавством терміни. Власними силами і коштами відремонтували дах в адміністративному будинку, засклили вікна у виробничих корпусах. Облаштували й територію: квіти, доріжки. «Ой, якби ви бачили раніше, болото було — ноги не витягнеш», — зауважив охоронець, впускаючи мене на прохідну. На заводі обладнано побутові приміщення для робітників, на роботу і з роботи людей привозять автобусами.

Тепер, каже Олег Лучишин, все залежить від того інвестора, який візьметься за нелегку справу із відродження виробничої діяльності. А це нині вкрай нагальне питання — якщо в найближчий час на підприємство не прийде стратегічний інвестор, який відродить машинобудівний профіль діяльності ВАТ, буде важко підтримувати «Аметист» на плаву, тому що нині, на жаль, у ВАТ немає основного — виробництва ліквідної продукції.

Протистояння банкрутству

Розуміючи важливість питання відтворення виробничих потужностей «Аметиста», що сприятиме вирішенню соціальних питань регіону, багато зусиль для стабілізації ситуації докладає Херсонське відділення Фонду держмайна на чолі з Валентиною Щербиною. Разом з правлінням товариства ФДМУ розробляє та контролює виконання фінансових планів, стратегію розвитку, механізми залучення інвестицій.

Нині нерідко доводиться спостерігати випадки силового захвату підприємств — рейдерства. Отож захист колективної власності, особливо там, де є значна частка держави, є дуже доречним та важливим. Голова правління «Аметиста» Олег Лучишин одним з перших у Херсонській області пройшов навчання на семінарах, присвячених цій проблемі, та набув практичного досвіду в антирейдерстві. Тепер інтереси держави як власника понад 79 відсотків акцій «Аметиста» надійно захищені від спроб економічної агресії.

— Для відновлення виробничого потенціалу «Аметиста» необхідно залучити кошти для проведення модернізації і повної заміни нинішнього устаткування на сучасне, що дасть можливість випускати ліквідну продукцію, тим паче що для цього є і потенційні кадри, і виробничі площі, — зазначає під час нашої екскурсії виробничими цехами Олег Лучишин. — Однак це можливо тільки за умови приходу на підприємство стратегічного інвестора, зацікавленого в його реальному розвитку, причому не якої-небудь будівельної або посередницької структури, які вже, до речі, скупили 20 відсотків акцій підприємства, а потужної машинобудівної корпорації або концерну. Недарма наше ВАТ має повну назву: «Машинобудівний завод «Аметист». Проте у вирішенні цього питання є певні складнощі. Статутний фонд «Аметиста» становить 7957 тис. гривень. На сьогодні у власності ФДМ залишилося трохи більше 79 відсотків акцій підприємства. Щоб залучити на підприємство стратегічного інвестора, потрібно виставити на продаж пакет акцій у розмірі не менш як 60 відсотків, а ще краще — всі 79, оскільки за інших пропорцій серйозний бізнесмен не стане вкладати гроші в його розвиток, не маючи повного контролю над своєю власністю. Але, якщо віддати більш як 6 млн. гривень у бюджет за акції товариства, де взяти кошти для запуску виробництва, а це щонайменше декілька мільйонів гривень?

Продавайте, купимо, або Закон для «лежачих»

Зважаючи на це, голова правління пропонує на законодавчому рівні розробити механізм приватизації «лежачих» підприємств, на які конче необхідно залучення інвестицій для відновлення виробництва і створення нових робочих місць. Він полягає ось у чому: ФДМ виставляє на некомерційний конкурс весь державний пакет акцій «Аметиста» в розмірі 79 відсотків від статутного фонду. Від такого продажу державний бюджет поповниться значною сумою, але окрім цього, основною вимогою для майбутнього інвестора має стати відновлення машинобудівного виробництва «Аметиста» за один-два роки, створення десятків робочих місць та наповнення місцевого та державного бюджетів відрахуваннями від виробничої діяльності. Причому повинні стояти конкретні та реальні цифри та вимоги. В іншому разі в бюджет одноразово надійдуть кошти лише на момент продажу акцій, а потім все майно може бути демонтовано, здано на металобрухт або розібрано до фундаменту, як це сталося з багатьма підприємствами по всій Україні після такої «прихватизації».

На думку голови правління товариства Олега Лучишина, доцільно виставити на продаж весь державний пакет і продати його тільки відомому стратегічному інвестору, який зможе відродити колишній виробничий потенціал Цюрупинського машинобудівного. Лише тоді «Аметист» зможе засяяти всіма барвами життя..

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон — Цюрупинськ.

На знімках: у виробничих цехах; «Облаштовуємо свій завод!».

Фото автора.

Яким буде харчування XXI століття?

Харківські вчені у співдружності з іншими науковими школами розробили нові технології виробництва продуктів і харчових добавок, котрі дадуть нам змогу вже в найближчому майбутньому харчуватися, як космонавтам на орбіті, значно поліпшуючи при цьому стан свого фізичного здоров'я.

Унікальні продукти майбутнього розробили вчені Харківського державного університету харчування у співдружності з іншими науковими школами. Іноколи жартома вони називають свої дослідження «продовольством XXI століття», «космічним провіантом»... Та якщо казати серйозно, то у грядущому стрімкому столітті, де найбільшим дефіцитом стане тільки час, наша їжа напевне значно відрізнятиметься від сучасної світової кухні. Пам'ятаєте захоплені розповіді космонавтів з показом різних тюбиків і таблеток, котрі на орбіті замінюють їм і м'ясо, і овочі? Отож завдяки науковому пошуку вітчизняних учених-харчовиків ця їжа сьогодні може стати доступною не тільки космічним небожителям, а й звичайним землянам. Така їжа буде не тільки набагато корисніша від звичайного борщу чи відбивної, а й здатна вберегти організм від багатьох небезпечних хвороб.

Науковий проект «Створення і впровадження прогресивних технологій та ефективного обладнання для одержання нових функціональних оздоровчих продуктів харчування» висунуто на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки в 2006 році.

То що ми будемо їсти найближчим часом — традиційне українське сало чи якісь дивовижні таблетки? І невже, приміром, на весіллі замість звичного застілля і банкету ми зможемо обходитися тоненьким бутербродиком, що за калорійністю дорівнюватиме запеченій гусці, фаршированій рибі, щойно приготовленому шашлику і багатьом іншим стравам, без яких ми собі поки що не уявляємо свята життя. Із цього «провокаційного» запитання і розпочалася розмова нашого кореспондента з ректором Харківського державного університету харчування і торгівлі, **професором Олександром ЧЕРЕВКОМ (на знімку).**

— Давайте із самого початку розставимо крапки над «і». У нашій праці не йдеться про те, що найближчим часом українці чи мешканці якоїсь іншої країни одразу будуть позбавлені можливості куштувати свої улюблені страви і що вся індустрія харчування протягом певного часу перейде на наші технології приготування їжі. Це смішно, нерозумно і навіть не обговорюємо, бо інакше як авантюрою можливі «наукові дослідження» я не назвав би. Звичайна земна їжа завжди залишиться земною, неповторною і вже тому унікальною. Однак у нашому випадку йдеться про так звані харчові добавки, які аж ніяк не покликані витіснити звичайні продукти харчування з нашого повсякденного раціону, але які здатні благотворно впливати на людський організм у «вороже налаштованому» до нього екологічному середовищі сучасного світу. У продукції, виготовленій за нашою технологією, міститься більше вітамінів, ніж у самій сировині для їх виробництва. Це здається неможливим, неймовірним, але факт залишається фактом. Річ у тім, що технологія дає можливість «вивільнити» корисні речовини, які були у «зв'язаному стані». У цьому її особливість. Важливо відзначити й те, що у процесі виробництва нашої продукції використовується натуральна вітчизняна сировина, тоді як подібні західні технології віддають перевагу синтетиці. Крім того, так звана дрібнодисперсна технологія є безвідходною, отримані в результаті її використання продукти краще засвоюються організмом і водночас в кілька разів дешевші за імпортні аналоги. Понад те, вони мають антирадіаційну, імуномодулюючу спрямованість. Тому наш колектив справді вважає, що розробив унікальну, принципово нову технологію виробництва харчових продуктів функціонального призначення.

(Закінчення на 10-й стор.).

Режисер Ролан Сергієнко закінчив роботу над повнометражним документальним фільмом «Сповідь перед другом». Фільм присвячено поетові Миколі ВІНГРАНОВСЬКОМУ *(на знімку)*

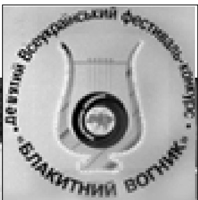
■ КОНКУРСИ

Яскравий спалах «блакитного вогника»

У курортному містечку Ворзель під Києвом упродовж кількох днів тривав 9-й фестиваль-конкурс самодіяльної творчості працівників газових господарств країни.

Ця галузь — понад 85 тисяч працюючих, майже 1000 підприємств, які входять до складу обласних відкритих акціонерних товариств, котрі забезпечують транспортування і постачання газу від магістральних газопроводів до населених пунктів. Довжина всієї газорозподільної мережі сягає близько 300 тис. кілометрів.

— Цікаво, — розповідав мені голова Ради профспілки цієї галузі Іван Яровий, — колективи самодіяльної творчості створено майже в кожному ВАТ. І це при тому, що ми не маємо жодного палацу чи Будинку культури. Репетиції проводяться у червоних куточках або просто у невеликих виробничих приміщеннях. На одному із засідань

президії нашої ради було підтримано пропозицію профспілкової організації ВАТ «Луганськгаз» про проведення галузевих фестивалів-конкурсів художньої самодіяльності та спартакіад.

Перший фестиваль-конкурс профспілка провела у Ворзелі 1998 року. З того часу традиційно щороку в жовтні з'їжджаються сюди ті, хто вміє співати, танцювати, має інші здібності й хист. Від конкурсу до конкурсу зростала чисельність учасників, їх виконавська майстерність.

І все ж таки галузь не змогла б самостійно проводити фестивалі-конкурси самодіяльної творчості, якби не знайшлася творча спілка, яка забезпечує високу якість їх проведення, об'єктивну оцінку майстерності учасників, надає консультації тощо. Все це щороку здійснює Асоціація діячів естрадного мистецтва України, яку очолює заслужений діяч мистецтв України Віктор Герасимов.

Переможців «Блакитного вогника—2006» визначило журі, до складу якого входили наші провідні митці на чолі з Героєм України Анатолієм Авдієвським. Дипломи різних ступенів і цінні подарунки безпосередньо з рук членів журі, зокрема, заступника голови Музичної спілки України Петра Заїки, отримали майже всі без винятку учасники конкурсу. Бо заслужили їх. Вручали дипломи й начальник департаменту НАК «Нафтогаз України» Микола Гончарук, заступник генерального директора ДК «Газ України» Олег Лепшин.

А редакційний сувенір, футболка із символікою нашої газети, дістався **Ірині Морозовій (на знімку)** із ВАТ «Тернопільгаз». За чудово виконану пісню «Чарівна скрипка» на слова Юрія Рибчинського і музику Ігоря Поклада. Не могла редакція не відзначити турботу про проведення конкурсу голови Ради профспілки працівників газових господарств України Івана Ярового. Йому також було вручено редакційні призи. Теплі слова подяки просили мене висловити у цій публікації заступнику голови Ради профспілки Анатолію Янчуку, який безпосередньо опікувався проведенням конкурсу і з чим успішно впорався.

Одразу після вручення відзнак на сцені санаторію «Перемога» відбувся великий концерт переможців конкурсу — фактично всіх його учасників. Замість запланованих трьох він тривав майже п'ять годин поспіль.

Насамкінець хочу наголосити ще і на такому. Фінансові витрати на проведення цих галузевих фестивалів-конкурсів беруть на себе майже рівномірно НАК «Нафтогаз України», ВАТ газопостачання та газифікації, профспілка. І що це — редакція не має інших відомостей — єдині в Україні галузеві робітничі свята самодіяльної творчості. Між іншим, окрім них, починаючи з 1996 року, наприкінці травня у галузі щороку проводять і спартакіади. Чим не приклад для схвалення й підтримки?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Володимира ПУХАЛЬСЬКОГО.

«Ти не уявляєш, яка про тебе в Москві слава!..»

■ ЗНАХІДКИ

Історик з Вінниччини Олександр Роговий довів, що рід Достоєвських походить з України. У серпні ц. р. на Вінниччину прибула експедиція літературознавців з Москви, щоб ознайомитися з матеріалами дослідника.

Батько Достоєвського й Вінниччина

Експедицію очолив академік Російської академії наук, президент Фонду Достоєвських Ігор Волгін. Зібраний матеріал москвичі мали оприлюднити цієї осені на святкуванні 500-річчя роду Достоєвських.

Першим населеним пунктом, який відвідали гості, було село Війтівці Липовецького району. Саме тут з'явився на світ батько письменника — Михайло Достоєвський. Академік Волгін установив цей факт у 1991 році — зверніть увагу на дату — завдяки польським архівам. Щоправда, назву села переклав не зовсім точно — Войтовка. Йому не вдалося визначити територіальну належність села. Волгін зробив припущення, що воно — десь у «Немирівському територіальному ключі Вінниччини».

1980 року у Війтівці прибув на роботу молодий історик, випускник Вінницького педінституту Олександр Роговий. Тоді він записав від старожилів легенду про Достоєвських — про те, що нібито батько письменника служив у Війтівцях священиком. Десь через рік роботи в архівах Роговий дізнався, що Достоєвський справді правив у сільській церкві. «Але то був не батько письменника, — уточнює співрозмовник, — а дід на ім'я Андрій». Батько справді народився у Війтівцях (історик має документальне підтвердження цього). Звідси поїхав вчитися до Москви, став лікарем, серед його дітей був і майбутній письменник зі світовим ім'ям.

Священиками у цьому селі знали ще двох Достоєвських: батькового брата Лева та його родича Георгія. Роговий знайшов ім'я бабусі Федора Михайловича, Анастасії. Пізніше академік Волгін назвав цю знахідку дуже важливою. Бо літературознавці багато згадують про цю жінку, яка була тоді відомою людиною. Та встановити її ім'я московським дослідникам не вдалося. І раптом — така удача!

Наших літературознавців знайдені матеріали цікавили мало. Тому й припадали пилюкою в домашніх архівах Рогового. Аж поки він не познайомився з московськими науковцями.

Колега академіка Волгіна, науковий працівник РАН, кандидат психологічних наук Микола Богданов у 2000 році зробив першу «вилазку» на Вінниччину. Після кількох днів пошуків «Войтовки» таксист нарешті довіз його до Липовецького району. Але нічого особливого не дізнався. Церкву в селі зруйнували ще у 30-ті роки, могили навколо неї майже зрівнялися із землею (священиків, як відомо, ховали біля храмів). Йому порадили зустрітися з колишнім учителем, нині директором Липовецького районного архіву Олександром Роговим. «Він багато знає...»

Автографи родичів класика

Але вони тоді не зустрілись. Познайомилися спершу заочно: Богданов надіслав з Москви листа, на якого Роговий, фанатично захоплений дослідженнями старовини, відгукнувся одразу. Він, людина надзвичайно скромна, не приховує, що це московські науковці «запалили» бажання поглибити генеалогію роду Достоєвських. Краєзнавець використав усі відпустки останніх років на роботу в архівах багатьох міст України.

Каже, що йому таланило на знахідки. Навіть вдалося розшукати два документи, на яких написи зроблено родичами письменника. Один з них залишив Іоан Достоєвський, старший брат згаданого Андрія Достоєвського, діда письменника. Іоан служив священиком у селі Скада нинішнього Оратівського району. Його автограф зберігається на метричній книзі. Ще один особистий підпис належить теж уже згаданому Льву Достоєвському, дядькові письменника. Роговий каже, що він був останній із церковнослужителів Достоєвських на Вінниччині. Після нього в архівах їхні прізвища уже не згадуються.

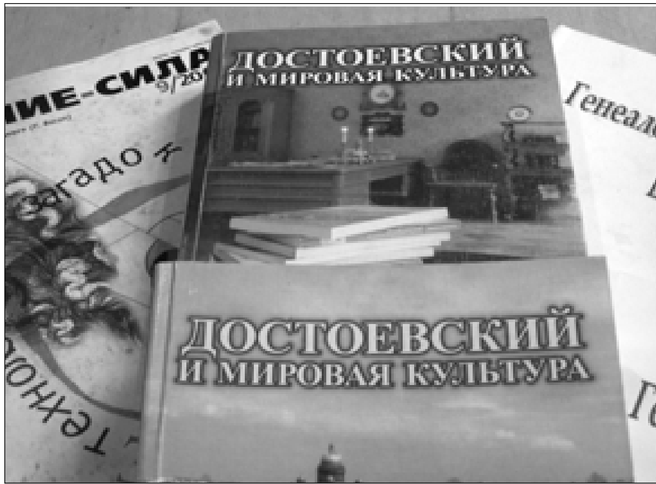
Іллінці, Липовець, Немирів, Оратів і Погребище — райони, де жили предки Достоєвських на Вінниччині. Переважно вони служили у храмах. Наприклад, у Кальнику, Іллінецького району, священиком був двоюрідний брат письменника — Антоній Черняк. А в Животові Оратівського району правив у церкві тезко письменника — Федір Достоєвський. Роговий припускає, що саме він є засновником династії Достоєвських на Вінниччині. Бере вона свій початок у XVII столітті. Архівні документи свідчать, що Федора вигнали з церкви уніати. Але згодом у храмі знову правили службу Достоєвські — спершу Андрій, а згодом — Іоан.

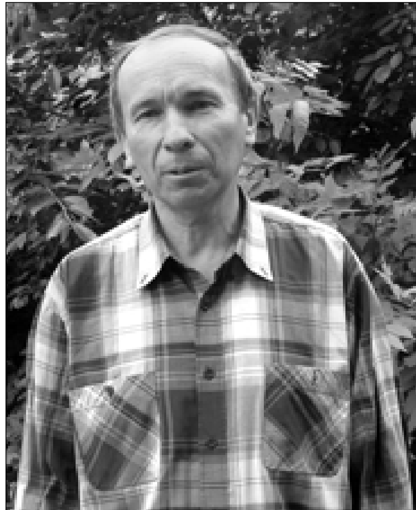
У Животові досі росте дуб віком понад 200 літ. Значить, пам'ятає Достоєвських. Під цим дубом Роговий і Богданов сфотографувалися. З 2000 року московський дослідник щороку приїздить на Вінниччину. Разом з Роговим вони відвідали всі місця, де жили предки письменника. Москвич каже, що тут ще стільки цікавого матеріалу — хоч перебирайся сюди жити!

«У Достоєві таке все українське!..»

У липні ц. р. Роговий возив гостя на Волинь. Там, у містечку Кличковичі, — ще одне родове гніздо Достоєвських. Про нього москвичі, з'ясовується, взагалі не знали. Крім того, Роговий здивував гостя ще однією обставиною: «Від Кличковичів, ось так через поле — село Лукове. Там я народився...» — «Це якась містика! — вигукнув гість. — В одному гнізді Достоєвських ти народився, у другому — працював...»

В о л и н с ь к і предки класика мали дещо незвичні імена — Карл, Гомер. «Карл Достоєвський!» — це викликало захоплення у гостя. Сюди Достоєвські перебралися з Достоєва (нині Пінський район Білорусі). Це відомо давно. І

москвичі вважали, що тут уже нема нічого нового.

Богданов, який розповідав Роговому про свої часті відвідини Достоєва, дивувався: «Чому в Достоєві так багато всього українського?» Аж поки Роговий не ознайомив його з «Енциклопедією українознавства». У ній є карта етнічних територій України. Нинішня Пінщина значиться у межах України. «Ти хочеш сказати, що Достоєвські походять з України?!..»

Пошуки втрачених ланок

У грудні минулого року в Москві відбувся міжнародний конгрес «Російська словесність у контексті світової культури». Поважне зібрання проходило за підтримки уряду Москви. «Ось приклад, як нам треба дбати про розвиток літератури», — каже О. Роговий. Академік Волгін письмово запросив нашого земляка до участі у згаданому конгресі. Оплатили дорогу і проживання, ще й вручили грант Фонду Достоєвських. Його виступ «Матеріали про Достоєвських в архівах України» учасники слухали з особливою увагою. По-перше, мало хто з російських літературознавців працює у наших архівах. По-друге, ім'я українського дослідника їм уже було відоме.

У співавторстві з Богдановим наш земляк надрукував у Москві та Санкт-Петербурзі п'ять статей про українське коріння роду Достоєвських. Дві з них — в авторитетному літературному альманасі «Достоєвський і світова культура» (серед його видавців — Інститут світової літератури імені Горького РАН, літературно-меморіальний музей Достоєвського у Петербурзі). Прізвище нашого земляка значиться у 18-му томі повного зібрання творів Достоєвського, виданого у 2005 році, — сім разів видавці посилаються на архівні матеріали, знайдені О. Роговим. У Москві вже підготовлено до друку спільну з Богдановим книгу «Родовід Достоєвських: у пошуках утрачених ланок». Її планували видати до осені ц. р., до 500-річчя роду Достоєвських. «Ти навіть не уявляєш, яка про тебе в Москві слава!» — написав в останньому листі до Рогового Богданов.

А в нас його старання, каже мій співрозмовник, на жаль, нікому не потрібні. Навіть у періодиці не вдається надрукувати дослідження про Достоєвських. Дехто з редакторів каже: от якби це про Шевченка!.. Про спонсорську підтримку у виданні згаданої книги — годі говорити. А може, все-таки хтось із меценатів зацікавиться рукописом? Москвичі матимуть це видання. Справу вже вирішено. Але й для наших студентів та літературознавців воно становить неабиякий інтерес...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімках: Олександр Роговий, який відкрив для Москви «невідомого» Достоєвського; видання, з яких росіяни довідалися про українське коріння предків письменника.

Фото автора.

На сході — карпатські діти

■ ФЕСТИВАЛІ

Помиляється той, хто вважає, що на сході країни ігнорують українську культуру! Один із доказів цього — перший обласний фестиваль «Стежками лемківщини», що відбувся в селі Переможному Лутугинського району.

...За радянсько-польським договором 1945 року про кордони Північну Лемківщину передали Польщі. А самих лемків переселили. Так вони потрапили на Луганщину. Найбільше їх і понині живе у Лутугинському районі. Це переселенці з с. Чарна Краківського воєводства. В селі Переможному мешкає близько 60 лемків.

Здавалось, що на цьому святі лемками були всі! Саме така атмосфера панувала на фестивалі, на який з'їхалися люди з багатьох областей України. Біля ватри змішались мови й культури, отже, без перебільшення, фестиваль мав благородну об'єднавчу місію. У жовтні минулого року лемки сіл Карла Лібкнехта та Переможне вперше за 60 літ відзначали річницю свого переселення. А тепер, з ініціативи лемківської громади Лутугинського товариства українців, депортованих з Польщі, вирішено провести фестиваль культури.

Фестиваль відкрився презентацією книги «Нотатки до мовного портрета переселенців». Лемківські традиції тут тільки починають відроджуватись, збираються по крихтах. Тим ціннішим досвід, набутий в інших областях: Львівській, Тернопільській, Київській. Як сказала голова Київської обласної організації Всеукраїнського товариства лемків Стелла Миронченко, той мовний портрет переселенців, над створенням якого працювали вчені Луганського національного педуніверситету, вартий високої оцінки. Ця робота стала успішною завдяки мешканцям Переможного, колись депортованим сюди. Вони зберегли мову, традиції і передали їх своїм дітям.

Фермер Петро Мадяк добре знає історію своєї родини. Його батьків насильно привезли на Лутугинщину і поселили в напівзруйнований будівлі колишньої німецької колонії. Звиклі до гір та лісів, батьки незатишно почувалися в степу. Із шести тисяч переселенців половина покинули ці місця, багато померло від неприйнятних умов. Подружжя Мадяків витримало, облаштувалось, народило дітей. Колись у матері Петра було 30 га землі. У Петра сьогодні в оренді 2000 га. Він добре знає мову лемків і дотримується традицій. На жаль, його діти живого інтересу до цього не мають. Петро вважає, що фестиваль лемківської культури, який стає традиційним, допоможе у вихованні нащадків. Схоже, він має рацію. На фестивалі лунала мова лемків, їхні пісні, танцювали старі танці. Все це молодь сприймала з неприхованою цікавістю. Отже, історична спадщина Луганщини збагатилась ще на одну українську культуру — лемківську, яка розвиватиметься і поширюватиметься.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

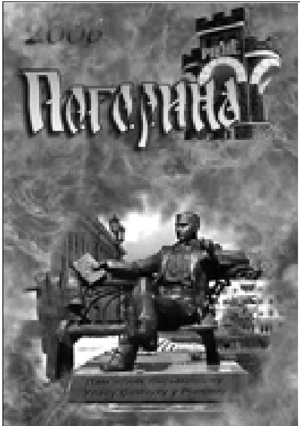
■ ПОДРОБИЦІ

Стартував із сенсації

У Рівному відбулася презентація літературно-краєзнавчого журналу «Погорина», який став своєрідним продовженням однойменного альманаху, що його випускала Рівненська обласна письменницька організація.

Уже перший номер журналу містить сенсаційний матеріал — уривок з раніше не публікованого в Україні роману «На твердій землі» номінанта на Нобелівську премію нашого земляка Уласа Самчука. Засновуючи журнал, каже його головний редактор Євген Цимбалюк, хочемо, щоб читач доторкнувся до нашої історії та сьогодення і збагнув, що Рівненщина з її пам'ятками історії, культури, архітектури — край унікальний. Адже саме тут побачило світ «Пересопницьке Євангеліє», відкрився перший вищий навчальний заклад Східної Європи — Острозька академія. З нашим краєм пов'язані згадки про першу «Граматику словенську». Звідси родом перший президент України. Тут — овіяні славою «Козацькі могили». Тут починали свій життєвий шлях легендарні люди, серед яких лауреати та номінанти на Нобелівську премію.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: перший номер просвітницького журналу «Погорина».

Фото автора.

Духом незламні

Вважається, що туристичний відпочинок доступний для фізично здорових людей. Спростовують це активісти Львівської громадської організації «Зелений Хрест» (керівник О. Волошинський). Цього літа тут організували багатоденний сплав по Дністру на надувних човнах для інвалідів-колясочників.

Якщо врахувати, що ці люди ніколи в житті не тримали в руках весел, що їхні рухи певною мірою обмежені, то можна лиш уявити, як вони керували човнами на стрімких течіях Дністра! Але до фінішу дійшли всі учасники походу.

В серпні по цьому більш як 200-кілометровому маршруту вниз по Дністру від Галича повторила сплав наша команда: львів'яни, кияни, харків'яни. Шестеро з нашої групи були незрячі.

Сплавлялися на трьох багатомісних надувних човнах. Так сталося, що часто під вечір нас наздоганяли грози, намети для ночівлі доводилося ставити під дощем. Як приємно було потім грітись і сушитись біля вогнища! Панувала атмосфера поетичного піднесення, братерства, взаємоповаги.

Для незрячих людей кожен з цих днів був відкриттям «на дотик» нового незвичайного навколишнього світу.

Нам є що згадати. Але не для цього була організована така унікальна акція. Інваліди мають певну можливість лікуватися та оздоровлюватися в спеціалізованих санаторіях пасивного режиму. Так, і це потрібно. А ось такого оздоровчого активного відпочинку вони позбавлені. Не так вже й багато треба для масового впровадження запропонованих нами заходів. Та без підтримки й достатнього матеріального забезпечення з боку державних структур це поки що неможливо. Але вкрай потрібно. Що це можливо — ми доводимо нашим прикладом.

Такий підхід до оздоровчого відпочинку інвалідів заслуговує на увагу й для законодавчого забезпечення, що обговорювалось недавно на науково-практичній конференції «Практика активного відпочинку та туризм для неповносправних осіб» у Львові.

Жорж ШАНАЄВ,
Юрій ВОЙТЮК,
фонд допомоги вченим-інвалідам по зору «Візаві».

Знайшли Отелло — знайдуть і Фігаро

Свій 80-й сезон Донецький академічний український муздрамтеатр відкрив мюзиклом «У джазі тільки дівчата». А невдовзі донецькі глядачі побачили першу прем'єру — комедію «Скандал у Гранд-опера, або Знайдіть тенора».

Те, що цей неординарний творчий колектив уміє вразити публіку, знають мешканці багатьох міст України, де муздрамівці побували з гастролями в останні роки. Самі лише постановки минулого сезону засвідчили: донецький театр здатний працювати в різних жанрах. Не дивно, що мюзикл «У джазі тільки дівчата» отримав Гран-прі VIII міжнародного фестивалю «Мельпомена Таврії».

У свій ювілейний сезон колектив театру й не думає зменшувати оберти. Якщо в «У джазі...» акторам довелося танцювати, співати та грати на музинструментах, то в новій комедії режисер Олександр Аркадін-Школьник зажадав від них виконання оперних арій та дуетів! Сама назва вистави — «Скандал у Гранд-опера...» — зобов'язує. Автор її, американець Кен Людвіг, ще не дуже знаний у нас. Відзначимо, що українською мовою ця вистава вперше поставлена саме в Донецьку, а переклад зробив режисер. За його словами, п'єса зацікавила досконалим комедійним сюжетом й надзвичайною театральністю.

Усі події розгортаються навколо італійського тенора Тіто Мореллі (в цій ролі Михайло Кришталь), який мав би співати Отелло у Гранд-опера Клівленда. Але цього тенора спільними зусиллями ревнивої дружини Марії (Тетяна Романюк) та адміністратора Макса (Андрій Романій) усунули з гри. А співати Отелло доводиться адміністраторові Максу, який випадково знав напам'ять не лише цю, а ще з десяток опер!

Режисер Аркадін-Школьник хотів не просто гарної, а досконалої комедії, тому вирішив зробити щось таке, чого зовсім не чекали. Дивним був уже розподіл ролей. Яскравий, харизматичний (принаймні таким його звикли бачити) Андрій Романій вийшов на сцену сірим мишенням в окулярах! А стриманому Михайлові Кришталю дісталася роль зірки. Саме їм довелося наживо (!) співати складні оперні арії. Хоча відчути себе «в опері» мав змогу майже кожний герой. Особливо підкорили публіку пісня з «Травіати» у виконанні позбавленого слуху портьє Франка (Андрій Бориславський) та «Дездемона, Дездемона, о морто, морто...» з вуст голови правління оперної спілки Клівленда Юлії Леверетт (Олена Хохлаткіна).

Усі актори вільно почували себе в комедії, й вистава вийшла легкою та веселою. Отже, знову муздрамівці зуміли вразити глядача. А далі — більше. Вже до кінця року театр явить на суд публіки балет (дві одноактівки для дітей: «Академія тітки Клави» за «Карнавалом звірів» Сен-Санса та «Петя і вовк» Прокоф'єва), а навесні в репертуарі драматичного театру з'явиться опера «Весілля Фігаро» Моцарта!

Ольга СЛОНОВСЬКА.

На знімку: Макс — Андрій Романій, Тіто Мореллі — Михайло Кришталь.

Фото В'ячеслава ПАЦУКА.

Новосілля музею

У селищі Приазовському Запорізької області справив новосілля районний краєзнавчий музей. Старе приміщення, де він перебував три десятків років, не відповідало сучасним вимогам. І, коли вивільнився навчальний корпус філії профтехучилища, його переобладнали під музей.

Поки що відкриті два зали. В одному — експозиція з історії заселення краю, другий — меморіальний — присвячений знаменитим землякам. Це — двічі Герой Радянського Союзу генерал-майор Василь Петров, відомий український письменник Дмитро Міщенко та мандрівник і мореплавець Федір Конюхов. До речі, він передав у музей живописні полотна, в яких відобразив свої подорожі на човні через океани, і ця виставка збирає найбільше відвідувачів.

На реконструкцію з районного бюджету витрачено 100 тисяч гривень. Це менше половини від необхідного. Щоб реконструювати та оформити ще два зали, треба близько 130 тисяч. Приазовці сподіваються на спонсорську допомогу земляків, небайдужих до історії краю.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На сцені — «Homo ludens»

Одночасно з відкриттям 73-го сезону в Миколаївському російському драмтеатрі почався перший театральний фестиваль міст міжнародного Чорноморського клубу. Назва фестивалю — «Homo ludens» (у перекладі з латини — «Людина, що грає»).

Ідея його проведення належить директорові Миколаївського театру Миколі Кравченку. За словами Миколи Антоновича, нинішній форум — свого роду ескіз майбутніх повноформатних фестивалів. Утім, Миколаїв уже приймає досить представницький склад учасників, що дає право на статус міжнародного фестивалю. На правах господаря перший день відкриває спектакль Миколаївського театру «Кабала святенників» за п'єсою М. Булгакова. Рок-оперу «Тристан та Ізольда» представить Одеський театр музкомедії ім. Водяного. Цікавий колектив з Білої Церкви — муздрамтеатр ім. Саксаганського — привіз одну з кращих своїх робіт, сучасну трагікомедію «Євангеліє від Івана» Анатолія Крима. Єдиний у своєму роді Державний козачий театр з Волгограда зіграє комедію «Чубаті хлопці, або Як козачки козаків уму-розуму вчили». Виступлять тут театральні колективи з Тирасполя і Таганрога. Увага глядачів до «людей, що грають» дуже велика, й актори сподіваються на аншлаг.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Мовна політика і суспільство

Громадські слухання з обговорення проекту Концепції державної мовної політики відбулись у Полтаві. Слухання стали підсумком кампанії, до якої в області долучилося близько п'яти тисяч громадян. Більшість із них усерйоз стурбована станом української мови в державі. Адже, попри всі декларації, дієвого механізму підтримки державної мови сьогодні нема. Це засвідчує практика телерадіоефіру, газетного бізнесу, книговидання. Учасники слухань переконані: заборонами в цій делікатній сфері нічого не досягти — потрібні відповідні преференції для тих, хто хоче впроваджувати українську в ефірному слові й газетному рядкові. І хоч на Полтавщині ситуація краща, ніж деінде, та це заслуга не держави, а самих полтавців.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Яким буде харчування XXI століття?

(Початок на 7-й стор.).

— Які наукові колективи працювали і працюють над цією темою?

— Перш ніж сказати кілька слів про інших авторів, хотів би підкреслити ось що. Наша праця спрямована на створення новітніх технологій і обладнання для виробництва оздоровчого харчування з фруктів, ягід, овочів, різних трав. Ми створюємо харчові добавки, спрямовані на підвищення імунітету людини. Це проблема номер один в усьому світі. Зрозуміло, йдеться про так звані високі технології, які можуть створювати спільними зусиллями, у співдружності лише найпередовіші наукові школи на стику різних наук і виробничих галузей. Тому закономірно, що в роботі над цим проектом брали участь, крім наших учених, фахівці Інституту технічної теплофізики НАН України, Національного університету харчових технологій, Інституту медичної радіології, НВФ «ФІПАР», НВП «Кріас-1». Ми не тільки створили нову технологію виробництва харчування, а й зробили низку відкриттів. Вперше у світовій практиці розроблено технологію переробки продовольчої сировини практично без втрат вітамінів.

— Та якщо говорити загалом про харчування нового століття, чим воно істотно відрізнятиметься від нашої традиційної кухні?

— Воно стане просто іншим. Не так за формою, як за змістом. Ми змушені будемо зрозуміти, що харчування — це елемент здоров'я, і воно має нести функціональне призначення залежно від території проживання. Людина, споживаючи їжу, мусить знати, що вона їсть і для чого. Сьогодні, як уже сказано вище, в нас особливо потерпає імунна система. Отже, нам потрібні багато таких продуктів харчування, що були б своєрідними ліками проти цієї недуги століття, виводили б з організму, скажімо, радіоактивні речовини. От саме в цьому плані ми і говоримо про наші нові продукти, які треба вживати не в чистому вигляді, а як добавки. Однак для цього треба змінити традиції нашого народу. Ми звикли до жирної, ситної їжі — м'яса, риби, птиці, якщо, звичайно, дозволяє товщина гаманця, і зовсім не замислюємося над тим, а наскільки корисні ці продукти для нашого організму, наскільки збалансований наш раціон харчуванання. Наша технологія дає змогу поліпшувати функціональні властивості традиційних продуктів —хліба, м'ясних виробів, напоїв тощо. Тільки прошу не плутати наш метод з генною інженерією — нічого спільного.

— Зрозуміло, шлях від наукової ідеї до її практичного втілення в життя непростий, важкий, а нерідко вимірюється десятиліттями. Чи скоро ваш науковий проект може стати нормою життя, а не розвагою для обраних?

— Ви маєте рацію. Розв'язання таких суспільних завдань не під силу невеликій групі ентузіастів. Тільки спільно можна перебороти певні анахронізми і стереотипи. Функціональне харчування поки що не популярне серед українців. Біодобавки споживає не більш як один відсоток населення країни, тоді, як, наприклад, у Японії — понад 90 відсотків. Не виявляють належної зацікавленості в цьому архіважливому питанні й вітчизняні бізнесмени, намагаючись якнайменше інвестувати у виробництво і одержати при цьому якомога більший прибуток. Але, гадаю, років через десять ситуація буде пропорційно протилежною.

— Ви казали про непередбачуваність наслідків харчування, створеного на основі генної інженерії. А чи не загрожує непередбачуваними результатами вживання харчових добавок і продуктів, створених з їх застосуванням?

— Мушу сказати, що в Україні, та й у багатьох інших країнах, на основі наших розробок уже виробляють багато продуктів, і поки що жодних негативних наслідків споживання їх не виявлено. Мало того, всі наші біологічно активні добавки ретельно і скрупульозно вивчали найпізноманітніші медичні заклади, і цей тест-контроль також не дав негативного результату. Але я хотів би сказати про інше. У країні споживання білкової їжі, овочів, фруктів і ягід у кілька разів нижче від рекомендованої норми. Стрімко скорочується тривалість життя. Для того, щоб урятувати дітей, урятувати народ, нам потрібне повноцінне харчування. Нам потрібно всім у найкоротші терміни змінити стереотипи мислення і навчитися нової культури харчування. Так зробили мудрі японці, котрі пережили наслідки атомного бомбардування. Так потрібно діяти і нам, які відчули на собі наслідки наймасштабнішої техногенної аварії на Чорнобильській АЕС.

Микола КОСИЙ.

Харків.

На знімку: завідувачка кафедри технології консервування, професор Р. Павлюк демонструє ягоди, що не втратили свої поживні речовини протягом кількох років зберігання.

Фото автора.

З досьє «Голосу України»

Харківський інститут громадського харчування засновано тоді, коли в Україні був дефіцит усього, а передовсім — харчових продуктів. Наступного року тепер уже Харківському держуніверситету харчування і торгівлі виповнюється 40 років із дня заснування. За цей період кількість його студентів зросла з 1500 до 8000, кількість спеціальностей — із 3 до 16. У вузі працюють майже п'ятдесят професорів, докторів наук. У його стінах створено потужну наукову, науково-виробничу школу. Два десятки наукових лабораторій (одна з них — на кафедрі консервування, де створювали працю на здобуття державної премії) дають можливість розвивати практичну науку, захищати дисертації на основі розробок сучасних видів продукції, що значно поповнюють вітчизняні та закордонні ринки харчування новими зразками і технологіями.

Колектив та профспілковий комітет генеральної дирекції Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» щиро сумують з приводу передчасної смерті

ШЕВЧЕНКА
Миколи Івановича,

який у 1997—1998 роках обіймав посаду генерального директора підприємства і відійшов у вічність після важкої хвороби на 61-му році життя. Колеги, друзі назавжди збережуть пам'ять про високого професіонала зв'язківської справи, талановитого керівника, доброго друга, чуйну людину та висловлюють глибоке співчуття рідним і близьким покійного.

Постановою Господарського Суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 27.10.2006 року по справі № 43/804 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «УКРМЕТАЦЕНТР», (03151, м. Київ, вул. Молодогвардійська, 11, код ЄДРПОУ 33260823, рах. № 2650912085 в ВАТ АБ «Укргазбанк» у м. Києві, МФО 320478) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Лецкана Вячеслава Львовича (ліцензія серії АБ № 271494 від 26.10.05 р., 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, буд. 18) ухвалою від 15.08.2006 р. порушено провадження у справі №2-6/13607-2006 про банкротство Приватного підприємства «Кримкурортстройтранс», код ЄДРПОУ 24499122 (98204, АР Крим, Ленінський район, с. Калинівка, вул. Гагаріна, р/р 26005301391891, відділення «Промінвестбанк» у м. Щолкіне, МФО 324548.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Абрамова І. Ю., ліцензія серії АВ №081028 від 05.05.2006 р. (98213, АР Крим, Ленінський р-н, м. Щолкіне, буд. 35, кв. 24).

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Втрачений Статут ТОВ «УБМ» (код ЄДРПОУ 24737538, зареєстрований Дніпровською РДА м. Києва 20.04.2006 р. номер запису 10671050003004996) та круглу печатку ТОВ «УБМ» (код ЄДРПОУ 24737538) вважати недійсними.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) виніс Постанову по справі № 22/117б від 17.10.2006 р., якою Відкрите акціонерне товариство «Алмазнянський завод залізобетонних шпал» (адреса: 94095, Луганська область, м. Алмазна, вул. Обська, 1, ідентифікаційний код 13397387, рахунок № 260023000965 у АКБ СР «Укрсоцбанк» м. Стаханов, МФО 304223; рахунок № 26008301181132 у Алчевському відділенні «Промінвестбанку», МФО 304342), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру терміном на 12 місяців, тобто до 17.10.2007 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Наумова Дмитра Станіславовича (адреса: 91016, м. Луганськ, вул. 3-я Донецкая, буд. 1, кв. 2, ліцензія серії АБ № 176188 від 04.08.2005 р.).

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) ухвалою від 11.10.2006 року порушив справу № 2/221-Б про визнання банкрутом сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Великомедведівське» (30435, Хмельницька обл., Шепетівський район, с. Велика Медведівка, р/р 26005200016001 Славутська філія АБ «Брокбізнесбанк», МФО 315063, ідентифікаційний код 04328523).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Кунашенко Василя Івановича (Хмельницька обл., м. Шепетівка, вул. Шешукова, б. 10, кв. 30, ліцензія А-А № 783088 від 19.04.2004 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Ісіда», юридична адреса: 83028, м. Донецьк, вул. Майська, 66, контактний телефон (факс): 387-11-32, оголошує про проведення відкритих торгів, які відбудуться 28.11.2006 р. за юридичною адресою підприємства, на закупівлю:

1. Мазута топкового (М-100) у кількості до 500 тонн на місяць.
2. Вугілля марки Т, Тк, АШ у кількості до 25 000 тонн на місяць.
3. Вугілля марки Г, ГСШ, Д у кількості до 25 000 тонн на місяць.

Вищенаведений товар має бути поставлений ТОВ «Ісіда» залізничним транспортом вантажною швидкістю до ст. Роти Донецької залізниці у строк дії пропозиції.

Тендерну документацію можна отримати протягом трьох робочих днів з дня отримання ТОВ «Ісіда» відповідного письмового запита за юридичною адресою підприємства. Кінцевий термін подачі тендерних пропозицій 27.11.2006 р.

Відповідальний за проведення торгів Мавродій Михайло Євгенович.
Телефон: (062) 387-11-32.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 17.10.2006 року по справі № 18/201 припинено процедуру ліквідації та введено процедуру розпорядження майном Товариства з обмеженою відповідальністю агрофірми «Старосанжарська» (39300, Полтавська область, Новосанжарський район, с. Старі Санжари, р/р № 26002362999001 в ПГРУ «ПриватБанк» м. Полтава, МФО 331401, код ЄДРПОУ 31040829).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гриценка Івана Павловича, ліцензія АВ № 081011 від 04.05.2006 р. (36009, м. Полтава, вул. Ст. Кондратенка, 6, 2 поверх).

Претензії кредиторів та пропозиції інвесторів приймаються протягом місяця від дня публікації.

Постановою господарського суду міста Києва від 26.10.2006 року по справі № 43/778 Закрите акціонерне товариство «Укренергокомплектбуд» (03127, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, буд. 100/2, код ЄДРПОУ 32551846) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, призначено ліквідатора — ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю «Сучасні Металургійні Системи».

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення за адресою: 83023, м. Донецьк, вул. Лабутенка, буд. 16-А.

В інформації «Фінансова звітність КБ ТОВ «Місто Банк» за III квартал 2006 р.», надрукованій в газеті «ГУ» за 31.10.06 р. № 203 (3953) прізвище головного бухгалтера потрібно читати: Н. В. Мазаратій.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14-а) було визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру щодо таких боржників:

- Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Світанок» згідно постанови від 14 серпня 2006 року по справі №15/Б-740 (с. Староміщина, Підволочиський р-н, Тернопільської обл., код ЄДРПОУ 00953556);
- Спільне українсько-в'єтнамське підприємство «Весна-3» згідно постанови від 12 вересня 2006 року по справі №11/Б-660 (с. Заруддя Зборівського р-ну Тернопільської обл., код ЄДРПОУ 2534823).

Ліквідатором Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Світанок» та Спільного українсько-в'єтнамського підприємство «Весна-3» призначено Тараса Василя Михайловича, ліцензія Мінекономіки України від 20.01.2005 р. серія АБ №116173, вул. Р. Барвінських, 7, м. Тернопіль, 46001.

Арбітражний керуючий (ліквідатор) повідомляє, що постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 24.10.2006 р. по справі №16/126/06 - Сільськогосподарське Товариство з Обмеженою Відповідальністю «НЕВС» (с. Трудове Мелітопольського району Запорізької обл., вул. Радянська, 12, код ЄДРПОУ 32465506, банк - Приморське відділення Ощадбанку №5360; відділення Промінвестбанку в м. Мелітополь Запорізької області) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Іщенко В. Д., ліцензія АА №719771, тел./факс: (0619) 42-09-74.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 26.09.2006 р. по справі № 5/344-06 було визнано банкрутом ПП «Прогрес» (код ЄДРПОУ 31223084, вул. Леніна, 272А, м. Шаргород, Вінницької обл.) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Жмеринську ОДПІ, у зв'язку з реорганізацією якої, правонаступником являється ДПІ у Шаргородському районі, 23500, м. Шаргород, вул. Леніна, 256.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Інформація про повторний продаж майна ТОВ «Торговий дім «Поллакс»

(зі знижкою вартості)

Об'єкт: павільйон очікування громадського транспорту, що знаходиться в банківській заставі, площею 18 кв. м., за адресою: м. Київ, вул. Вишняківська, 19.

Вартість павільйону: 20 245,14 грн. (без урахування ПДВ).

Термін прийняття заявок: 15 діб з часу виходу оголошення за адресою: Ліквідатору ТОВ «Торговий дім «Поллакс», а/с 29, м. Київ, 01030.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, Адміральська, 22а) від 24 жовтня 2006 року у справі № 5/433/06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Ковіса» (юридична адреса: 54025, м. Миколаїв, пр-т Героїв Сталінграду, 91, р/рах. № 26008060071332 в МФ КБ «ПриватБанк» у м. Миколаєві, МФО 326610; ЄДРПОУ 33854555) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АВ № 158278 від 16.10.2006 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел. (512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складається з: Нежилого приміщення № 50А. Загальна площа 146,1 м²

Місцезнаходження: м. Київ, бул. Верховної Ради, 31.

Характеристика об'єкта: частина підвалу та вхідний тамбур на першому поверсі в жилому п'ятиповерховому будинку.

Умови продажу:

1) Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності, охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну спорудам, навколишньому природному середовищу;

2) Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;

3) Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу у разі зміни профілю діяльності підприємства;

4) Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта;

5) Ремонт ділянки дороги на території заводу «Радикал» довжиною 127 м та шириною 6м:

- Розбирання бортових каменів на щебеневій основі.
- Розбирання асфальтобетонних покриттів механізованим способом.
- Розбирання щебеневих покриттів та основ.
- Улаштування дороги установлення бортових каменів бетонних та залізобетонних
- Улаштування одношарових основ товщиною 15 см, із щебеню фракції 40Х70 мм.
- Улаштування вирівнюючого шару з асфальтобетонної суміші.
- Улаштування покриттів товщиною 4 см, із гарячих асфальтобетонних сумішей.
- Перекладання горловин цегляних колодязів трирядною кладкою

6) Надання гарантії безаварійності робіт.

7) Засобами платежу є грошові кошти.

8) Договір копівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;

9) Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок - 17 грн. вноситься на рахунок № 26001301331121 у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, КОД ЄДРПОУ 31513202. Одержувач - ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон».

Гарантійний внесок - 10 % від початкової вартості продажу (без ПДВ) вноситься на рахунок №26000302331121 у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, КОД ЄДРПОУ 31513202. Одержувач - ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон».

Початкова ціна - 136 493 грн.

Заяви на участь у конкурсі приймаються за адресою: 02660, м. Київ, вул.. Магнітогорська, 1, Будинок культури, 1 поверх, кім. 40 (пн.-чт. - з 10.00 до 17.00, пт. - з 10.00 до 16.00).

Кінцевий термін прийняття заяв за сім днів до дати проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено через 30 днів після опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул.. Магнітогорська, 1, Будинок культури, актовий зал.

Служби з організації та проведення аукціону: ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон»: . Київ, вул.. Магнітогорська, 1, Будинок культури, 1 поверх, кім. 40, тел.. (044) 537-28-70. Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування. Телефон продавця: (044) 5922867.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) порушив справи та визнав банкрутами відповідно до вимог ст. 52 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» наступні суб'єкти підприємницької діяльності:

1. Справа №250/11б-06 - Кооперативне заготівельно-переробне підприємство Тетіївського районного споживчого товариства (09800, Київська область, м. Тетіїв, вул. Київська, 21, код ЄДРПОУ 30709864).

2. Справа №251/11б-06 - Госпрозрахункова автоколона Тетіївської райспоживспілки (09800, Київська область, м. Тетіїв, вул. Київська, 4, код ЄДРПОУ 01736950).

3. Справа №252/11б-06 - Госпрозрахункова автоколона Тетіївського районного споживчого Товариства (09800, Київська область, м. Тетіїв, вул. Київська, 4, код ЄДРПОУ 30368152).

Ліквідатором банкрутів призначено - представника ДПІ у Тетіївському районі (адреса: 09800, Київська область, м. Тетіїв, вул. Цвіткова, 22, тел.: 8 (260) 51822).

В оголошенні, надрукованому в газеті «ГУ» від 2.11.06 № 205 (3955) про визнання банкрутом ТОВ «Солід ЛТД» справа № 43/727, прізвище ліквідатора слід читати: Жаріков А. О. і далі за текстом.

Інформація про обґрунтування обсягів викидів шкідливих речовин для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для ДП ВАТ «Київхліб» «Дослідний хлібозавод», вул. Е. Потьє, 4.

Підприємство займається виробництвом хлібобулочних виробів. Основними джерелами викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря є хлібопекарські печі. Печі обладнані пальниками, що працюють на природному газі (кількість печей - 6 шт.)

З метою зменшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря на заводі проводяться режимно-налагоджувальні іспити хлібопекарських печей. Завод має затверджений проект нормативів ГДВ (гранично-допустимі викиди) і отримав дозвіл на 2006 рік. Дозволений викид шкідливих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами на 2005 рік становив 110 т, фактичні викиди становили 94,5 т.

Перелік основних викидів та обсягів забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря від стаціонарних джерел, наведено нижче:

1. Азоту діоксид - 3,60 т.
2. Ацетатальдегід - 1,15 т.
3. Вуглецю оксид - 12,56 т.
4. Дифторхлорметан - 0,38 т.
5. Пил борошна - 0,56 т.
6. Кислота оцтова - 6,98 т.
7 Ксилол - 0,36 т.
8. Спирт етиловий - 68,20 т.
9. Уайт-спіріт - 0,53 т.

Одночасно повідомляємо, що на заводі орендарів, які займаються виробничою діяльністю немає.

Питання та зауваження зацікавлених підприємств та громадян просимо в місячний термін надсилати до Шевченківської районної в м. Києві державної адміністрації за адресою: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 24, тел.: 226-30-00 та м. Київ, вул. Е. Потьє, 4, тел.: 456-02-07, ДП ВАТ «Київхліб» «Дослідний хлібозавод».

Господарським судом Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) постановою від 16.10.06 р. у справі № Б-7/227 порушено провадження у °-Справі про банкрутство та введено процедуру ліквідації по ст. 51 Закону щодо ЗАТ Кутський завод «Керамік» (с. Старі Кути Косівського району, вул. Довга, 20а, код ЄДРПОУ 13650314). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Саєвича Миколу Броніславовича (ліцензія АВ № 081166 від 28.07.2006 р.). Поштова адреса для листів: м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2а, офіс 7. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошенні

Ухвалою Господарського суду Донецької області від 02.10.2006 року порушена справа № 42/188Б про банкрутство ТОВ «Комплекс» (ЄДРПОУ 30261443, р/р № 26004054701019 в КБ «Приватбанк» м. Шахтарська; 86200, Донецька обл., м. Шахтарськ, шахтодільниця 1-6 шахти «Шахтарська», вул. Підгорна).

Керуючим санацією призначено директора ТОВ «Комплекс» Ковальова М. В. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шпінера І. Б. (Ліц. АА № 783102 від 20.04.04 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Сумської області (м. Суми, пр. Шевченко, 18/1) від 5 жовтня 2006 року по справі №7/157-06 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємства «Ромнитепло» (42000, Сумська обл., м. Ромни, вул. 1-й пров. Бульвару Жовтневої революції, 8, код ЄДРПОУ 32191305).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кислого Володимира Васильовича (ліцензія АБ №271723 від 2 березня 2006 року, адреса: 40003, м. Суми, вул. СКД, 24, тел.: 37-00-58).

Постановою Господарського суду Луганської області №20/186 від 09.10.2006 р. ВАТ «Луганське АТП 10954», м. Луганськ, вул. Оборонна, 20, код ЄДРПОУ 05465896, р/р №260053525 у ЛОД АППБ «Аваль», МФО 304007, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по справі №20/186 призначено арбітражного керуючого Мамрукова Олександра Анатолійовича, ліцензія серія АА №783183 від 25.05.2004 р., мешкає за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Челюскінців, 143а/76.

Втрачений Статут ТОВ «УБМ» (код ЄДРПОУ 24737538, зареєстрований Дніпровською РДА м. Києва 20.04.2006 р. номер запису 10671050003004996) та круглу печатку ТОВ «УБМ» (код ЄДРПОУ 24737538) вважати недійсними.

Втрачені статутні документи, свідоцтво про державну реєстрації ТОВ «Лючія» (юр. адреса: м. Київ, вул. Здолбунівська, 7-а, ЄДРПОУ 30199145 вважати недійсними.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) постановою №2-3/2365-2006 від 14.09.-10.10.2006 р. визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура у відношенні ВАТ «Бахчисарайський райагрохім», що знаходиться за адресою: 98400, м. Бахчисарай, вул. Промислова, 2, п/р 2600811159 в АППБ «Аваль», МФО 324021, ЗКПО 05489655.

Ліквідатором призначений Дербін Володимир Леонідович (ліцензія АБ №116219 від 05.01.2005 р.), 95006, м. Сімферополь, вул. Сперо, 6, кв. 47, тел.: (0652) 49-45-49.

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складається з: Нежилого приміщення № 83. Загальна площа приміщення 128,5 м²

Місцезнаходження: м. Київ, вул. Бажова/Краківська, 13/9.

Характеристика об'єкта: частина підвалу та вхідний тамбур на першому поверсі в жилому п'ятиповерховому будинку.

Умови продажу:

1) Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності, охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну спорудам, навколишньому природному середовищу;

2) Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;

3) Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу у разі зміни профілю діяльності підприємства;

4) Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта;

5) Ремонт ділянки дороги на території заводу «Радикал» довжиною 112 м та шириною 6м:

- Розбирання бортових каменів на щебеневій основі.
- Розбирання асфальтобетонних покриттів механізованим способом.
- Розбирання щебеневих покриттів та основ.
- Улаштування дороги установлення бортових каменів бетонних та залізобетонних
- Улаштування одношарових основ товщиною 15 см, із щебеню фракції 40Х70 мм.
- Улаштування вирівнюючого шару з асфальтобетонної суміші.
- Улаштування покриттів товщиною 4 см, із гарячих асфальтобетонних сумішей.
- Перекладання горловин цегляних колодязів трирядною кладкою.

6) Надання гарантії безаварійності робіт.

7) Засобами платежу є грошові кошти.

8) Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;

9) Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок - 17 грн. вноситься на рахунок № 26001301331121 у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, КОД ЄДРПОУ 31513202. Одержувач - ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон».

Гарантійний внесок - 10 % від початкової вартості продажу (без ПДВ) вноситься на рахунок №26000302331121 у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, КОД ЄДРПОУ 31513202. Одержувач - ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон».

Початкова ціна - 181 699 грн.

Заяви на участь у конкурсі приймаються за адресою: 02660, м. Київ, вул.. Магнітогорська, 1, Будинок культури, 1 поверх, кім. 40 (пн.-чт. - з 10.00 до 17.00, пт. - з 10.00 до 16.00).

Кінцевий термін прийняття заяв за сім днів до дати проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено через 30 днів після опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул.. Магнітогорська, 1, Будинок культури, актовий зал.

Служби з організації та проведення аукціону: ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон»: . Київ, вул.. Магнітогорська, 1, Будинок культури, 1 поверх, кім. 40, тел.. (044) 537-28-70. Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування. Телефон продавця: (044) 5922867.

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна»

повідомляє, що 21 грудня 2006 року о 14:00 год. за адресою: м. Київ, вул. Воровського, 32-Б відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Про виконання рішення Франківського районного суду м. Львова від 09 березня 2005 року.

2. Звіт голови правління про результати діяльності товариства за 2003-2004 роки.

3. Утворення (обрання) і відкликання виконавчого органу ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» та визначення його кількісного складу.

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься з 13:30 до 13:55 годин 21 грудня 2006 року.

Правління ВАТ «Видавництво «Вільна Україна».

Оголошення
про проведення відкритих торгів за державні кошти

1. Замовник торгів: Державне акціонерне товариство «Чорноморнафтогаз»

2. Місцезнаходження: м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим, просп. Кірова/пров. Совнаркомівский, 52/1, 95000

3. Відповідальний за проведення торгів: Івненко Віктор Георгійович; за довідками: *технічні питання* - Воробйов Сергій Андрійович - провідний інженер відділу планування та підготовки будівництва - тел. (0652)523740, Шандра Андрій Анатолійович - начальник відділу з організації закупівель товарів, робіт і послуг - тел.(0652)529645, факс (0652) 523714, E-mail: ashandra@gas. crimea. ua

4. Предмет закупівлі: Труби сталеві

лот 1 - труба ⌀325х6
лот 2 - труба ⌀426х6
лот 3 - труба ⌀530х9
лот 4 - труба ⌀530х8 в п/е ізоляції

5. Строк поставки: грудень 2006 року

6. Процедура закупівлі: відкриті торги

7. Отримання тендерної документації

7.1. Місце: м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим, просп. Кірова/пров. Совнаркомівский,52/1, 95000, каб.3.5.

7.2. Спосіб: особисто або поштою

8. Розмір плати за тендерну документацію: 5000 гривень (п`ять тисяч гривень)

9. Тендерне забезпечення: банківська гарантія або порука

10. Умови подання тендерних пропозицій:

10.1. Місце: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь просп. Кірова/пров. Совнаркомівский,52/1, 95000, каб.3.5.

10.2. Спосіб: особисто або поштою

10.3. Кінцевий строк: 28.11.2006 р., 10:00

11. Розкриття тендерних пропозицій

11.1. Місце: м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим, просп. Кірова/пров. Совнаркомівский,52/1, 95000, конференц-зал

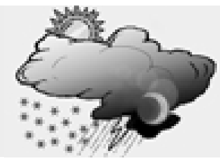
11.2. Дата: 28.11.2006 р., 11:30

12. Додаткова інформація: кваліфікаційні вимоги до Учасників встановлюються відповідно до статті 15 Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти». Умови захисту вітчизняного ринку згідно ст.6 цього Закону

Адреса обраної замовником інформаційної системи у мережі Інтернет та код, присвоєний інформаційною системою в мережі Інтернет: www. zakupivli. com

СУСПІЛЬСТВО

СУБОТА, 4 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 207 (3957)

5 листопада **в Україні хмарно з проясненнями. У західній та південній частинах прогнозують невеликі опади, переважно мокрий сніг. На дорогах подекуди ожеледиця. Вітер північно-західний, західний, 5—10 м/с. Температура вночі становитиме 3—8 градусів морозу, вдень від 3 градусів морозу до 2 тепла.**

І гавкали на нас з висоти

Про те, що собаки літали в космос, я дізналася у Львівському музеї космонавтики. Здається, мені було років п'ять. Пам'ятаю, екскурсовод дуже гаркавила. Вона підвела нас до муляжа супутника і повідомила, що на такому 3 листопада 1957 року у космос полетіла собака Гайка. Про подвиг собаки Гайки я, звичайно, запам'ятала. І трохи розчарувалася, дізнавшись, що звали її Лайка. Але чи справді вона була першою собакою, яку запустили в космос, і скільки всього чотириногих гавкало на нас з висоти?

Вибрали Лайку, бо була не найкраща

Олег ГАЗЕНКО — академік, корифей космічної медицини. До робіт, пов'язаних з відправленням тварин у космос, приєднався 1955 року.

— Ви пам'ятаєте політ Лайки?

— Так. Я готував увесь комплекс робіт, пов'язаних з цим польотом.

— Проводжали її на старт?

— Звичайно. Літаком вилетіли з Москви до Ташкента. Звідти — на Байконур. Тоді він називався Тюротам. Собачок (Лайку і двох її дублерок — Альбіну та Муху. — **Авт.**) утримували у спеціальному приміщенні. З трьох вибрали Лайку, бо вона була, скажімо так, не найкращий кандидат... Покійний Сергій Павлович Корольов, генеральний конструктор, щодня відвідував майбутніх пасажирок. Стояв вартовий, щоб ніхто не порушував їхній спокій. Приблизно за добу собаку розмістили в кабіні. Це була майже безперервна робота: розміщення, вивезення ракети на старт, заправка... Апарат так сконструювали, що ми майже до самого старту могли стежити за Лайкою через ілюмінатор.

— В одному зі спогадів читала, що тваринку довелося гріти, подаючи шлангом гаряче повітря..

— Ні, зігрівати її потреби не було. А ось поїли — справді, бо всі системи мали запрацювати тільки після старту.

— Лайка була не перша собака. Чому вирішили розсекретити саме її політ?

— Собаки літали з 1951 року. Але то були запуски на так званих геофізичних ракетах, які здійснювали суборбітальні польоти. Ракета піднімалася на 100—120 кілометрів, потім відокремлювалася її головна частина і на парашуті спускалася на землю. А політ Лайки — перший у світі політ штучного супутника Землі з живою істотою на борту. Щодо таємності... Не можна сказати, що засекречено було все. В деяких публікаціях згадували, що на ракетах запущено тварин, проводять досліди.

— Можливо, цей політ розрекламували і тому, що він відбувся напередодні річниці жовтневої революції?

— Хрущов справді нас підганяв. Так було заведено: всі перемоги — до дат.

— Чотири роки тому на Хьюстонському всесвітньому космічному конгресі представник Росії повідомив, що перша собака-космонавт померла від стресу і перегріву вже за 5—7 годин польоту, а не за тиждень, як казали раніше. Тоді ж з'явилася інформація, що про можливу завчасну смерть Лайки знали ще до старту, але не могли відкласти політ саме через «дату».

— Це не так. Усі знали, що у Лайки — квиток в один кінець. На той час системи повернення космічних апаратів на землю (якщо вони здійснюють орбітальний політ) ще не розробили. Але протрималася Лайка довше, хоча, звичайно, не тиждень. Вона загинула через підвищення температури всередині самого апарата. Тоді ще не вміли добре розраховувати точність орбіт. Ми вважали, що вона буде кругла, а вийшла — еліптична. Супутник майже вдвічі довше перебував під промінням сонця і поступово нагрівся.

— Тоді у світі відбувалися масові акції протесту захисників тварин. Довелося якось на них реагувати?

— У світі обурювалися, що собачку прирекли на загибель. До 1960 року ми тварин у космос не запускали. Але це, звичайно, не було пов'язано з протестами, на них тоді могли не звертати уваги. Протягом двох наступних років розробляли систему повернення.

— А скільки всього собак літало в космос?

— Приблизно, тридцять. Загинуло, здається, сім.

— І де потім опинялися «космонавти»?

— Поверталися до віварію Інституту авіаційної медицини. Деяких тварин віддали до Московського зоопарку: там була виставка. Інших взяли співробітники. За ними стежили: чи нема залишкових явищ після польоту в космос. Цуценят забирали люди. Пушка, цуцика Білки, Хрущов подарував сім'ї Кеннеді... А одна собака жила в мене. Звали її Жулька.

— Кажуть, ви особисто давали їм клички.

— Ні. Але перед польотом у космос їх імена часто змінювали. Адже собак відловлювали на вулицях Москви. Що перше на думку спало, так їх і називали. От Лайка, наприклад. Вона мала б або бути схожою на породу лайка, або часто гавкати. Так ось: і ні перше, і ні друге. Вона взагалі майже не гавкала... А моя Жулька, скажімо, літала як Пушинка. Вона тричі літала...

— Олеже Георгійовичу, але були й невдачі. На вас тиснули? Чи це вважали нормальним робочим процесом?

— Невдачі були з технічних причин. Нас це не стосувалося. Скажімо, з п'яти запусків, які передували польоту Гагаріна, тільки три були вдалі. Одного разу ракета розірвалася майже одразу після старту: загинули дві собаки. Під час іншого польоту, коли літала Жулька, не спрацював третій ступінь, і супутник упав у тайзі. Це був грудень 1960 року. Дві доби його шукали, але собаки вижили... До польоту Гагаріна залишалося чотири місяці.

Досліди проводив і на собі

Володимир ДАНИЛЕЙКО, кандидат медичних наук, чи не єдиний з українських науковців, який брав участь у підготовці тварин до польоту в космос.

— Як ви потрапили до Москви?

— У мене була фікс-ідея досліджувати гравітацію. Коли мене рекомендували в аспірантуру, я пішов до академіка Сиротиніна і розповів, якою темою цікавлюся... Він і навісив на мене цілу купу завдань. Річ у тім, що американці тоді вважали, що людина не може витримати тривале перебування в обмеженому просторі. А в мене не було завдання спростувати цю думку. Досліди я проводив на собі. У київському інституті фізіології (Інститут фізіології ім. О. О. Богомольця. — **Авт.**) були барокамери. Невеликі такі, трохи більше метра в діаметрі. Ось у них я й сидів три і сім діб.

— Щось їли?

— Усяку всячину. Шеф у мене був дивак. Він вигадав, щоб я слимаків їв. І я їв. А у слимаків є вапнякова мантія. В результаті у мене апендицит загострився. Але я підготував кандидатську і 1957 року приїхав з нею до Москви. До речі, я хотів перевестися в інститут лаборантом на рік раніше. Але тоді мене не взяли. Бо нібито Хрущов наказав не брати на роботу немосквичів. Та коли я приїхав до них з роботою, вона їм сподобалася. Було кілька схвальних відгуків у центральній пресі. Це — небачене діло, як для кандидатської... Там, зокрема, йшлося про проблему, про яку на той час не підозрювали ті, хто готував тварин для космосу.

— Що саме?

— Гіпокінезія у тварин. Я, коли сам сидів у барокамері, зафіксував невелике піднятття артеріального тиску. Здавалося б, тиск, навпаки, повинен падати... Хотів підготувати з цієї теми три статті, але мені заборонили. Це була військова організація. Сказали: «Треба почекати рік». Я тоді не розумів, навіщо. А потім з'ясував, що той рік академік Газенко витратив на підготовку наукової всесоюзної конференції з цього питання. На той час собаки вже літали. Коли я їхав, мене попросили перевірити після дівчат, які фіксували показання, артеріальний тиск собак. І з'ясувалося, що у всіх — різкий стрибок. Був навіть такий випадок. Одну собаку відправили в космос прив'язаною. Коли в неї піднявся тиск, вона розірвала на собі одяг, нашийник, порвала судину і загинула від кровотечі...

— А політ Лайки пам'ятаєте?

— Я потрапив на роботу в інститут тільки 1959-го. Але знав людей, які її готували. Пам'ятаю, Сева Георгієвський якось після ситного обіду, коли ми поверталися з їдальні, сказав: «Я винен, що собака померла передчасно. Не поставив вентилятор для змішування вуглекислоти». Але чи правда це, — не знаю. Хоча тоді траплялися проколи на найелементарніших речах.

— Володимире Івановичу, а чому для польоту в космос відбирали тільки «дівчаток»?

— Легше асенізацію зробити. «Хлопчикам» треба спеціальний відтік. І потім — у них характер ліпший. Дивовижні були собаки. Ніхто з них нікого не кусав.

— Не шкода їх було?

— Шкода. А що вдієш? Робота є робота... Я в інституті недовго працював. У Києві сім'я залишилася, та й Сиротинін мене запрошував. У московському колективі працювати було непросто.

— Дисципліна, вимоги?

— Міжусобиці, боротьба, не як у соціалістичному колективі.

Пішов пообідати, а опинився... в космосі

Віталій ГЛАДЧЕНКО працював на Байконурі з 1959 року. Борис НЕКРИЧ — з 60-го. Обидва починали кар'єру на космодромі як інженери-досліджувачі.

— Кажуть, що Лайка загинула передчасно, бо на супутнику не було системи терморегулювання.

В. Г. — Якась система там була, але нормальної, звичайно, не могло бути. Той політ зробили, щоб, як то кажуть, застовпити місце: ми першими послали собачку в космос. Хоча до того вже подавали туди собак десь з 1949 року. То не були цілком космічні польоти. Зараз американці готують тих — для всіх бажаючих.

— Академік Газенко сказав, що після польоту Лайки зробили перерву до 1960-го...

Б. Н. — Перерви не було. Просто ними опікувалася інша «фірма». Собачок продовжували запускати на суборбіти, бо треба було досліджувати, як жива істота поводиться у стані невагомості, як працюють системи забезпечення життєдіяльності. Ці роботи не припинялися. Вгору-вниз літали кілька десятків таких собачок. Деякі з них —по чотири рази. Але запускали їх не в нас, а на Капіарі (Капустяний Яр).

В. Г. — Перш ніж запускати людину в космос, треба було розробити аналогічні системи на тваринах. Наприклад, система харчування. У собачки був конвеєр. Він складався з коробочок. У певний час за сигналом відкривалася коробочка. Там — желеподібна їжа. Собачка поїла — коробочка закривалася. Потім усе повторюється... Людині ще воду давали. І харчі були не в коробочках, а в тюбиках... Розробляли систему терморегулювання. Ви, мабуть, бачили по телевізору: коли космонавти йдуть на старт, вони несуть валізки. Це ПВУ — переносна вентиляційна установка, їм спекотно у скафандрах... А система асенізації... Ми її називали «фікалка». А у людини ця система називалася «фіалка».

— До речі, розробляли «фікалку» на собачках-«дівчатках», а перші ж космонавти були...

Б. Н. — Собак підбирали не за статтю. Якщо зважати на їх імена, то там були й кобельки... Була команда: ловити бродячих собак, дружньо налаштованих до тих, хто їх відловлює. Бачите, що собачка не тікає, не боїться, — беріть. Вони — лагідні, добрі. Навіть учені дивувалися. Їм роблять боляче, а вони до своїх, можна сказати, мучителів з такою любов'ю... Пускали собачок з 31 майданчика. А медикам там дали будиночок. Його від технічної позиції відмежовував колючий дріт. Так я пам'ятаю, як цих собачок вигулювали. Прив'яжуть до бетонних стовпів, і хоча вони, наскільки повід дозволяє. А наші: тільки собак вивели, — зразу до них. Кожному хотілося їх погладити, такі вони були симпатичні.

А одного разу собачка втік. А треба летіти. Пішли тоді в солдатське містечко і біля їдальні зловили першого-ліпшого собаку й запустили. А Корольов цих собачок любив, заходив на них подивитися, ледь не кожну знав. Побачив він «космонавта» і питає: «Цей звідки взявся?». Довелося зізнатися. Він і каже: «Покарав би я вас, але це — теж добрий дослід. Собака без підготовки і нормально злітав».

— До польоту Гагаріна залишалося зовсім мало часу. Скільки було запусків вдалих?

В. Г. — Усього було п'ять пусків. З них вдалі — тільки три. Один апарат розбився під час спуску, і собаки загинули. Наскільки, я пам'ятаю, там були Лисичка і Чорнушка.

Б. Н. — Ні, Чорнушка й Зірочка, — це дві останні, які нормально злітали.

В. Г. — Але Лисичка точно була. Дуже симпатична псина. Руденька, справді, як лисиця. Я навіть пам'ятаю, як привезли об'єкт, а там — руда шерсть.

Б. Н. — Вони навіть на орбіту не вийшли. Там була аварія третього ступеню. Десь у тайзі впали. Дуже пощастило, що апарат знайшли. Уявляєте, які то масиви?

В. Г. — То був третій запуск. А під час першого (15 травня 60-го) неправильно зорієнтували об'єкт до орбіти, він пішов вище й літав до 1962 року. Замість того, щоб загальмувати, йому дали імпульс на розгін. Там собак не було.

— Після невдач шапки летіли?

— Та ні. Просто розбиралися. Головне — виявити причину. Одразу починався «розумовий штурм»: сідають і розбирають, у чому проблема. То були класні фахівці, переважно — розробники систем.

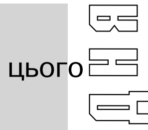
— Польоту Юрія Гагаріна передувало тільки два поспіль успішні польоти. Як оцінювали успіх після туди людини?

Б. Н. — Давній соратник Корольова Борис Чортков, коли вже про це можна було говорити, сказав: «Тоді у нас впевненості не було. На успіх давали не більше 65 відсотків». Перші космонавти про це знали, але ніхто не відмовлявся від польотів. Зараз кажуть: сиділи там, нічого не робили... А вони знали, на що йшли, і все одно йшли, тому й Герої Радянського Союзу.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Замість епілогу

В останню космічну подорож, яка тривала майже місяць, вирушили Уголько і Вітерець. Це був 1966 рік. Хоч минуло й не так багато часу, але ніхто точно не може сказати, скільки всього собак літало в космос. А ще не всі знають: космос підкорювали бактерії, мухи, миші, кролі, мавпи... Уже після польоту на одному з бенкетів Юрій Гагарін сказав: «Досі не зрозумів, хто я: перша людина чи остання собака».

4 ЛИСТОПАДА

■ *1801. На Вінниччині народився Северин Гощинський, польський поет, представник «української школи» в польській літературі. Автор, зокрема, поеми «Канівський замок» про Коліївщину.*

■ *1921. Не стало композитора Якова Степового.*

■ *1921. Розпочався другий Зимовий похід армій УНР. Закінчився оточенням і поразкою.*

■ *1946. Створено ЮНЕСКО — комісію ООН з питань освіти, науки та культури.*

■ *1956. В Угорщині радянські війська розпочали придушення народного повстання.*

■ *1956. У Чугуєві (Харківщина), на батьківщині живописця Іллі Рєпіна, відкрито йому пам'ятник.*

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 240

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4028

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

